http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

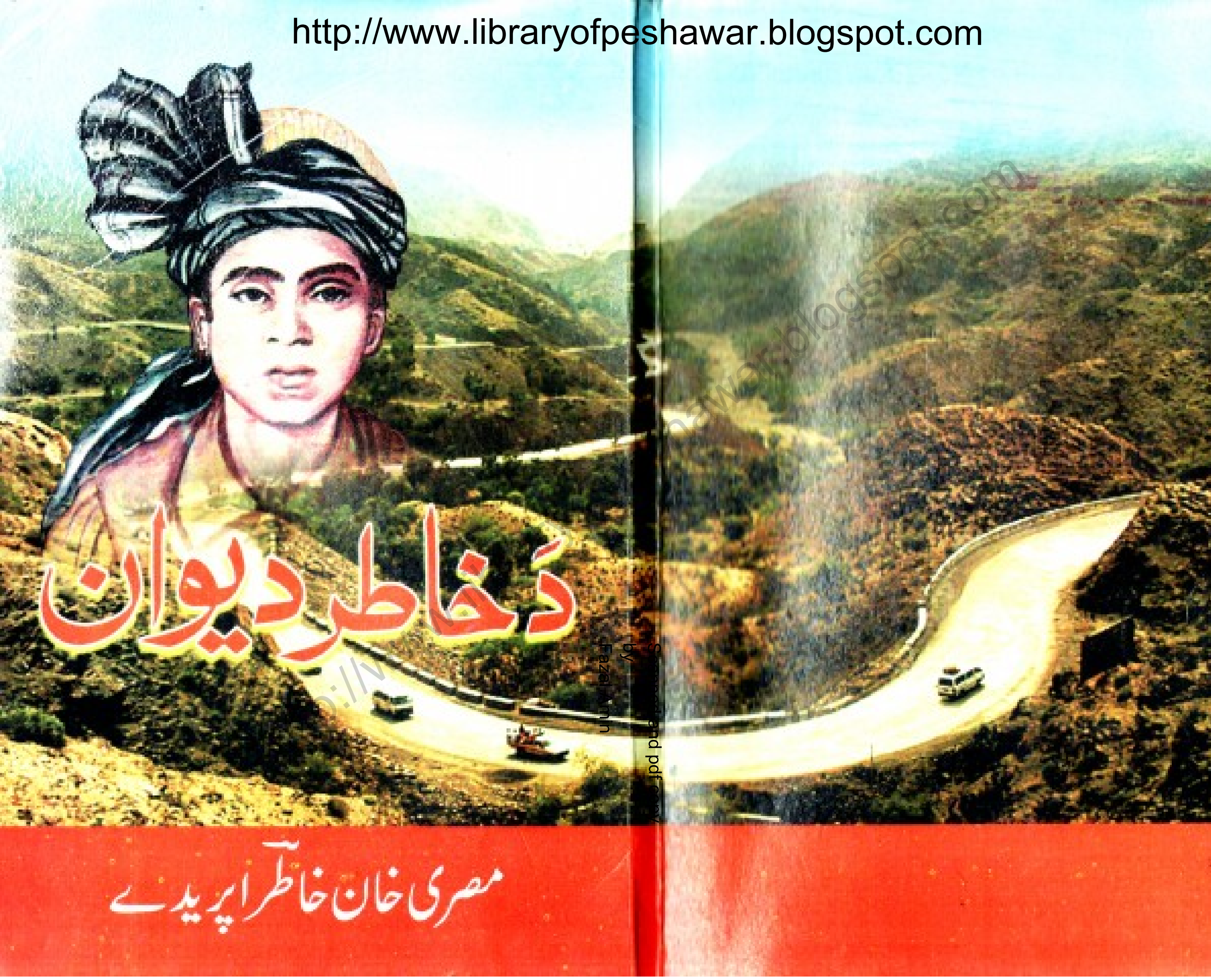

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د خاطر ديوان

مصري خان خاطر اپريدے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تړون

د خيبر د رې
د شاعرانه غېږې
په
نوم

د خاطر رنګين غزل ته حيرانېږم
په دې خړ خيبر کښې څۀ دي بې لۀ خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

فهرست

شمېر — مخ

(ا)

۱ : چې عاشق د معشوقې په لور کاتۀ کا ____ ۱۴
۲ : چې اشنا ئې ستمګر شي نو بد څۀ کا ____ ۱۵
۳ : زړۀ مې کړې هر وخت د دردونو اشنا ____ ۱۶

(د)

۴ : کافي برقي دې ديدار د محمدؐ ____ ۱۷

(ل)

۵ : خيبر نن کۀ درته ما وکړل تا را وکړل ____ ۱۸

(م)

۶ : د استاد د حسن تماشې وا خستم ____ ۱۹
۷ : دوايه شم تا ته قربان څۀ وکړم ____ ۲۰
۸ : باغ د مينې دې د خيال ښکلي غنچې کړم ____ ۲۱

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

۹ : زهٔ نګه د مرم په شان دیدار ته اربهٔ کېږم ——— ۲۲
۱۰ : شرمېږي نه پېږم په څرانه پسې نه هیرېږم ——— ۲۳
۱۱ : ستا په الفت کښې به هېر بڼیار نهٔ شم ——— ۲۴
۱۲ : واخلمه تا او که دنیا واخلم ——— ۲۵
۱۳ : خوشحالي ستا شوه زهٔ ئې نهٔ اخلم ——— ۲۶
۱۴ : نګه کلي چې په ازغو کښې وینم ——— ۲۷
۱۵ : په دې دنیا کښې هسې شپې تېروم ——— ۲۸
۱۶ : اشنا کهٔ تا ته په کتو پوه شوم ——— ۲۹
۱۷ : قسمته داسې دې ویدهٔ کړم چې بېدار نهٔ شوم ——— ۳۰
۱۸ : نور په نېړهٔ چې نهٔ ځائیږي چې ځهٔ وایم ——— ۳۱
۱۹ : ته به کرغړ هسې بدکلې نهٔ به مړیم ——— ۳۲
۲۰ : ښکلې مخ ته دې د مرم په شان اربهٔ یم ——— ۳۳
۲۱ : رنګ ته چې ګوره سرے سکور نهٔ یم ——— ۳۴
۲۲ : سپرلیه ! زهٔ دې په غنچو کښې نهٔ یم ——— ۳۵
۲۳ : یاره ! ستا مینې په اور سېځلے یم ——— ۳۶
۲۴ : ستا د منزل په منزلونو کښې یم ——— ۳۷

(و)

۲۵ : ژوندی کله نه ما پرهٔ دی چې ته خاوره ——— ۳۸
۲۶ : څوره په زهٔ ئے بې رحمه په سرو سترګو ——— ۳۹
۲۷ : نن په څهٔ پرېسې زما په توره سترګو ——— ۴۰

مخ

۲۸ : بیا دې سوځي نهٔ کړم په هغو سترګو ——— ۴۱
۲۹ : ما د وصال په شپه کښې توله شپه سحر لیدلو ——— ۴۲
۳۰ شوق چې ستالهٔ ویره پیغو بغو سره لاړ لو ——— ۴۳
۳۱ : باد شو مه د عشق ډکې نګونو په سر وتو ——— ۴۴
۳۲ : غر په سره پټ دراپه په نېړهٔ ذره ذره یو ——— ۴۵
۳۲ب : څکه چې تن په سوز په درتېر کړو ——— ۴۶
۳۲ ج : منه شوله دېره چې انکار دې وکړو ——— ۴۷
۳۳ : خبر نهٔ وم دې ثواب او دې عذاب ته ——— ۴۸
۳۴ : زهٔ یمه هجران د دنیا ستړګو ته ——— ۴۹
۳۵ : ته چې رقیب ته اشارې کړې داد مل نخښه ده ——— ۵۰
۳۶ : خوږهٔ ترا خهٔ شر د خړ د هسې نامه پاتې ده ——— ۵۱
۳۷ : بېګا ستا په انتظار هسې ستړې توله شپه کړه ——— ۵۲
۳۸ : لرې د نقاب لرې کړه دل زده کړه ——— ۵۳
۳۹ : ما په شرګیل تا په خوږ تېره کړه ——— ۵۴
۴۰ : رقیبه په خبره راغلې راشنا خبرې کړه ——— ۵۵
۴۱ : یاد شرابو نه نشې وباسه ——— ۵۶
۴۲ : د سحر باده دا ارمان یو سه ——— ۵۷
۴۳ : نګه کلي د مرسپدو ډکه شه ——— ۵۸
۴۴ : ستالهٔ سپینه مخه ځار زما زړګے شه ——— ۵۹
۴۵ : د هجران په شپه وړي په لاس کښې راغله ——— ۶۰
۴۶ : ترخو ته چې زړهٔ کیږي کله کله ——— ۶۱

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

٤٧ : ستا د ښکلي مخ شمعه چې مې شړله ———— ٦٢

٤٨ : بیا به سره وکړو دوه اوس ځواني ده دمه دمه ———— ٦٣

٤٩ : شکر دے چې زړهٔ هم د شپږي شومه ———— ٦٤

٥٠ : کله چې په فکر کښې د ستا یمه ———— ٦٥

٥١ : د لارې خاوره شوم د ښې ځنې وتلې یمه ———— ٦٦

٥٢ : تو به څنګه تېرېږي کا په هوښیار باندې وختونه ———— ٦٧

٥٣ : ما په مثال لکه پتنګ وګڼه ———— ٦٨

٥٤ : د ستا د خولې چې فیصله مانه شوه ———— ٦٩

٥٥ : نور نصر په خړو کښې دا فسون مه راکړه ———— ٧٠

٥٦ : ته خو راپه زړهٔ به څهٔ کړم، زړګیه لیرې تیه ! ———— ٧١

ۀ

٥٧ : ښکر چې شي کباب په لمبو د ګېنډۀ ———— ٧٢

٥٨ : لرے دریاب د مینې نهٔ شي په دا زړهٔ ———— ٧٣

ی

٥٩ : دا مې بله شپه به په نصیب سره راځي ———— ٧٤

٦٠ : عکس د ستا زما د سترګو له ځمبا بر وځي ———— ٧٥

٦١ : د ستا سترګې چې کړې خپې د زړهٔ نه وځي ———— ٧٦

٦٢ : زړګیه ! تا دې چې دردونه څهٔ دي ———— ٧٧

٦٣ : چې پښېمان نهٔ شې په یا کښې څهٔ دي ———— ٧٨

٦٤ : ګله د ستا د خندې په ورشپې دي ———— ٧٩

٦٥ : د ستا په غم کښې خوشحالي پټې دي ———— ٨٠

٦٦ : زما چې دا مدام د غه ولې ته سترګې دي ———— ٨١

٦٧ : څنګه مانه هسې بله دنیا ښکاري ———— ٨٢

٦٨ : زړهٔ چې کنه هر څو راته هر څهٔ غواړي ———— ٨٣

٦٩ : زما زړهٔ او د ستا سترګې سره جوړیږي ———— ٨٤

٧٠ : ما لکه څن په هې زړهٔ د چرې څوبه ددونه دکا تېرېږي ———— ٨٥

٧١ : څهٔ چې پرې پړمانه ما دیار سره جوړېږي ———— ٨٦

٧٢ : د مخت د ګدازار د ولې ماعزله نهٔ جوړېږي ———— ٨٧

٧٣ : زړه په ایله څهٔ دلېږي نه پاتې کیږي ———— ٨٨

٧٤ : سترګې دې کړه برندې چې وختونه راز خطا شي ———— ٩٠

٧٥ : په ارمان د نادانۍ شي چې هوښیار شي ———— ٩١

٧٦ : ددې دنیا نه چې ګلان ورک شي ———— ٩٢

٧٧ : چې چې دمندے دلبر په پېچان شي ———— ٩٣

٧٨ : ستا چې خوږې زلفې کړ نهٔ وتار شي ———— ٩٤

٧٩ : دیوانه چې به مې دا وې چې کا نهٔ به شي ———— ٩٥

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ
٨٠ : خزان لاړ شي، بهار راشي ګلان خوشحاله شي ——— ٩٦
٨١ : راشه په کوګل کښې د ځګر خبرې نهٔ شي ——— ٩٧
٨٢ : د استا په سترګو کښې به څهٔ پاتې شي ——— ٩٨

ے

٨٣ : زړهٔ په ما نهٔ دے چې نارے مې دے ——— ٩٩
٨٤ : شوک چې ستا د ګراف مینې طلبګار دے ——— ١٠٠
٨٥ : خوږ خوږ د مینې په ترخو کښې انتظار دے ——— ١٠١
٨٦ : خدایه څومره بې وفا زما دلبر دے ——— ١٠٢
٨٧ : ما وې ځان راته اشنا د ستا په ښهر دے ——— ١٠٣
٨٨ : شاڼه چې حسن دې اشنا د سرو لمبو نه ډک دے ——— ١٠٤
٨٩ : تک تور سرے دا ستا سرے وربل دے ——— ١٠٥
٩٠ : څومره ورېږي په ځوانۍ باندې چې غم دے ——— ١٠٦
٩١ : ستا په انتظار کښې ما نه کال څهٔ دے ——— ١٠٧
٩٢ : چې زړهٔ ستا په تور دے په بل تورې پېرندهٔ دے ——— ١٠٨
٩٣ : چې لږ نظر هم د بصر پاتې دے ——— ١٠٩
٩٤ : سترګې دې چلې چې وخندا زده کړے ——— ١١٠

ي

٩٥ : د ځان سپېڅلاره ولړ کښې مسکې دې ما لیدې ——— ١١١
٩٦ : اشنا چې نن لیدهٔ تېرې وعدې دې یاد بېدې ——— ١١٢
٩٧ : زما د امېد ونې چې وچې شي وغن بېدې ——— ١١٣
٩٨ : چې ښکلي دې وخندېدې شرېږي ——— ١١٤

مخ
٩٩ : ټوره شړیده په دې چې په کنځل کښې خټکه ښکاري ——— ١١٥
١٠٠ : اے ګله ستا چې ډکې له خندله سترګې لاړې ——— ١١٦
١٠١ : کهٔ دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بیا به څهٔ کړې ——— ١١٧
١٠٢ : د پرېوخ خوشحالۍ بنده نهٔ ده بیا راته هم پرېږې ——— ١١٨
١٠٣ : تګه مجنون غرند دې ګرځم په بیابان سرپسې ——— ١١٩
١٠٤ : راشه اے ماه تابان په توره شپه کښې ——— ١٢٠
١٠٥ : چې د سترګو دې ښکارند نې زما سترګې ——— ١٢١
١٠٦ : څوک د عمر یې یرې کړې چې شرې زما سترګې ——— ١٢٢
١٠٧ : د ستا چې نهٔ وینم دا تورې سترګې ——— ١٢٣
١٠٨ : څهٔ وشو چې سترګې دې په تابانه عضو ټې شرلې ——— ١٢٤
١٠٩ : چې اشنا زړې کړې ایسار پرېږم ولې ——— ١٢٥
١١٠ : اوښکې نهٔ ګیږې خو راماته شرې ——— ١٢٦
١١١ : ته به په زړهٔ کښې ما ته څهٔ راکړې ——— ١٢٧
١١٢ : ته ما ستا ښلې یې په سله نهٔ یې ——— ١٢٨
١١٣ : هر څو کنه چې د زړهٔ قرار دلداره راځي ——— ١٢٩
١١٤ : دا سې راته ګوردې ته نهٔ چې راته ګوري ——— ١٣٠

سندرې

لهٔ ١٣٢ نه تر ١٦٥ پورې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې عاشق د معشوقې په لور کاته کا
خو د لمحه شي کم طاقته په بواته کا

چې پلو له مخه لرې کړي رڼا شي
لکه ستړګه د سبا چې را خاته کا

لږ یې عکس د زړه واخله که دې شک وي
چې دا تور باڼه دې څرنګه ویشته کا

په مئین زړه څنګدن شي چې یار راشي
په هیبت زړه په کوګل کښې الوته کا

د خاطر په زړګي داغ د بېلتون کوره
چې د یار په لور کاږه واږه کاته کا

چې اشنا یې ستمګر شي نو به څه کا
چې زخمي شوک په ځيګر شي نو به څه کا

چې ټول عمر یې تېر کړې په پالنګ وي
څه چې زمکه یې بستر شي نو به څه کا

چې په عمر کښې یې غم لیدلے نه وي
چې د غم سره یې سر شي نو به څه کا

انتظار چې د وصال په کومه شپه کړي
د بېلتون چې پرې سحر شي نو به څه کا

که دیدن د یار موندے په ډېر عذر شي
چې غماز د چا رهبر شي نو به څه کا

زه خاطر خو همېشه وغسې وایم
چې اشنا یې مرور شي نو به څه کا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړۀ مې کوي هر وخت دردونه آشنا
لږ خو مې واوره فریادونه آشنا

ترڅو به ژاړم ستا پۀ مینه کښې نۀ
ګوره داوښکو مې سیندونه آشنا

اوس دې لۀ غمه خلاصیدے نشم
ما وې پۀ عشق کښې وی خوندونه آشنا

ښ پۀ جبین کښې دې خالونه ځړ دی
دی پۀ چشمانو مې ګردونه آشنا

کۀ ستا پۀ خیال کښې دے اجل ته قریب
د خاطرشته دی ارمانونه آشنا

کاڼی بوټی دی دیار د محمدؐ
ما منلی پۀ دیدار د محمدؐ

ګل نګونه به یې لارې شی پۀ مخکښې
کۀ چا ونیوله لار د محمدؐ

د دُنیا واړه ګلونه به یې هېر شی
کۀ چا ولیدۀ ګلزار د محمدؐ

چې د دې دُنیا ژړا او خندا نۀ وے
نۀ وے شمع پۀ مزار د محمدؐ

د یادونو یې وصال ګنه خاطره
چې قرار وی یې قرار د محمدؐ

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خبر نن که درته ما وکړل تا را وکتل
خوشحالېدم به دې بیا که دې سبا را وکتل

غم د غمسې گلونه وو چې مینه جوړه شوه
خدای وشو پسر لې دے که آشنا را وکتل

دنیا را ته گوری د کتو نه وو تم
چې تا ته مې کتلی دی هر چا را وکتل

په مخه باندې را غلې مخ دې خله پټوه
کهو غم دې را ته جوړ چې دې په شا را وکتل

دستی مې وخندل هم دا مې وه ارمان
تا چې اے رقیبه په خندا را وکتل

یو دم مې زړه نرے شو لو هم ولو خاندمه
خاطر چې غریو نیولی په ژړا را وکتل

[illegible]

د ستا د حسن تماشې واخستم
تکه لوگے په سر لمبې واخستم

لاس خو یې را نه کړو چې مخ پټوی
گوری یاران مې د غم شپې واخستم
دا درته سوال کړم چې سوال نشم کړلے
وایې خله ته چې ستا اسرې واخستم
سبا مې بیا په زولنو کښې گوره
نن یې چې فکر د کوڅې واخستم
سم دې د مخ په سبا پوه نه شومه
که دې د زلفو توری شپې واخستم
گوره د ژوندون را ته یو پورې بنکاره شو
چې تصور د هغه دیدن واخستم
بس یاد دوم دې نور دې مه تنگوه
چرته مې هېر نشې غمې واخستم

خاطره ته او دا دنیا رکې پوه شه
نه بس د عشق یوې قصې واخستم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ودایه شم تا نه قربان ځهٔ وکړم
نور ودې د پاسه پهٔ ځان ځهٔ وکړم

تهٔ خو به کمځې د زلفو جوړې کړې
زهٔ پهٔ دې شلېدلي ګرېوان ځهٔ وکړم
تهٔ خو چا ته نهٔ ورځې، خو زهٔ باغلم
ځ یم ستا پهٔ در کښې مېلمان، ځهٔ وکړم
زهٔ به نور څهٔ نهٔ کړم بس دے سوال کوم
نور خو زما نشته دے توان، ځهٔ وکړم
ستا پهٔ طمع ځان له پاتې شوے یم
قبول خو دا نه لاړل یاران، ځهٔ وکړم
پوه دې چې پهٔ ځان کړم اوس چې نهٔ پرېږدې
بیا به داسې نهٔ کړم سلطان، ځهٔ وکړم
چا به د غم ټک ټوټه ندون اخستے وهٔ
بس خو چې پیدا شوم انسان، ځهٔ وکړم

اوس خو زهٔ خاطر پهٔ ځهٔ پوهېږم نه
تا چې کړمه داسې حېران، ځهٔ وکړم

باغ د مینې دې د خیال پهٔ کښې غنچې کړم
ستا د مخ پهٔ تصور کښې تماشې کړم

بل به نهٔ وی یاره ستا غوندې کښې حُسن
ځله اور د خپله لاسه در پسې کړم

ستا د مخ کتاب د زړهٔ پهٔ سترګو ګورم
پهٔ ځان تېرې چې او بدې راخورې کړم

زهٔ خاطر خو یاره ستا د مخ کتاب ته
بې لهٔ تا نه پهٔ خبر کښې ودځې شپې کړم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زهٔ لکه د موم پهٔ شان دیدار ته اوبهٔ کیږم
پریږده چې او بهٔ شم ستا رخسار ته اوبهٔ کیږم

چرته شی خوبونه شپې پرې ستوری محفل جوړ کړی
همدا یې مشغولا شی ستا سپنګار ته اوبهٔ کیږم

زهٔ پرې بنهٔ پوهیږم ستا لیدل زما اجل دے
بیا یې هم وار نهٔ شی ستا یو وار ته اوبهٔ کیږم

اوس خاطره ولې خدای پهٔ نیږهٔ کړم دومره سخته
بیا چې پس لهٔ مرګه ستا مزار ته اوبهٔ کیږم

ستا پهٔ اُلفت کښې به هوښیار نهٔ شم
څو چې د عقل نه وزګار نهٔ شم

سود یې د عشق پهٔ لېونتوب نهٔ شی
څو چې رسوا دې پهٔ بازار نهٔ شم

یار بې وفا دې ماته هله وائی
چې ترې لاسر او ماله زار نهٔ شم

څو چې پهٔ تورو خاورو موږ نهٔ شم
موږ به دې هر مره پهٔ دیدار نهٔ شم

کهٔ د منصور غوندې پهٔ دار شم اشنا
دا ستا لهٔ عشق به توبه ګار نهٔ شم

خاطره! داسې ګذار عشق راکړلو[1]
چې بل ګذار ته به بېدار نهٔ شم

[1] متن اګر او دیوان کښې - راکړو - دے ، چې مصرع بې وزنه کوي

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

واخلمه تا او کۀ دنیا واخلم
په خندا څرنګه ژړا واخلم

لېږې دې پوړ ته کړه د مخ نه زلفې
لېږه سودا چې په دنیا واخلم

ته چې په سترګو کښې مسکې شوې ګلې
نۀ دې درې مېنې بلا واخلم

تا ته چې ګورم په دوو زړونو کښې شم
یو قدم مخکښې بل په شا واخلم

مرګ او بېلتون را ته جوړه راغلي
خاطره دا واخلم کۀ دا واخلم

○

○

غوسره چې نه ېږم په ځواني پسې نه هېرېږم
خدای نه ده نه پوهېږم چې ساده شوم که پوهېږم

نۀ اوله تا تګ دا هسې کله چرته شوی
د عمره خو پوهېږم چې قدم اخلم وړدېږم
ته او ستا بنایست چې په ما څنګه ښکاره کړے شي
مه کوه ایله نن د هر څۀ سره جوړېږم
نۀ یمه خوشحاله ستا په غم کښې خندہ مۀ شي
خدای مې پخلا مۀ کړه چې له تا مرورېږم
شان یې د کړو نۀ وي خو چې زړۀ مې شي راپورته
تا ته چې نۀ سوال کړم د خپل ځان ځنې شرمېږم
غوښته مې هم دا چې را ته ووایې چې دومره
خدای خبر چې بیا دې په پلو در ښکاره کېږم
ته کۀ په یو خله له ما خلاصېږې نو یې واخله
ته به را ته نۀ شې کتے څۀ له خندہ کېږم

څنګه ما خاطر درته دا وویې چې یې هېر کړه
پرېږده چې یې وا ره په هر ځای کښې در یادېږم

میاشتنۍ ٠ قند ٠ مردان ـ خصوصي ګڼه ١٠ رکالین نمبر (ص ٩٥)

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوشحالي ستا شوه زه يې نه اخلمَ
د ستا غمونه واړه زه اخلمَ

تا يې چې زړه وړه ګواه هم نه لرم
اوس به له تا نه څنګه زړه اخلمَ

اول سپرغۍ وم ستا د مينې د اور
اوس په ځان پوره شوم چې لمبه اخلمَ

په ورانه دې څم په وروستو کوم آشنا
زه قدمونه چې واړه اخلمَ

هر مره ګر دو ته په خاطر دي دغم
په اسويلو کښې چې سيالۀ اخلمَ

ګ منزلونه کښې د الفاظ وضعونه ده چې صحيح نه دے .

لکه ګلې چې په اغزو کښې وينم
داسې يې زړه ستا په ښو کښې وينم

رخسار دې وينم تورو زلفو کښې ستا
لکه رڼا چې په تيارو کښې وينم

ګلفامه څوک له لرې اوسي له ما
زه دې د نم په پلوشو کښې وينم

د ستا ليدل تېر شوے خوب وه آشنا
بيا به دا خوب په کومو شپو کښې وينم

اے د سبا ستړګې را خېژه په ورو
تله د آشنا دې په ختو کښې وينم

زما خاطر خاطر دې اوس کښې وسو
اوس يې لوګے په اسويلو کښې وينم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

په دې دُنیا کښې مسې شپې تېروم
لکه مېلمه یو دوه غرمې تېروم

په ما زمېر مه شي خوږ مخ ښکاره کړه
په زړه د ستا د مخ لمبې تېروم

خوشحال ته کوه چې غم نه لرې
زه لېونے یم چې تنګسې تېروم

دا زه خاطر ستا د خاطر د پاره
په خپل خاطر د غم چپې تېروم

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○

اشنا که تا ته په کتو پوره شوم
نو بس په ټولو تماشو پوره شوم

پس خو معلومه شوه چې نه راتلې
ستا د دروغو په وعدو پوره شوم

یا د ساقي د مېن خوند نشته دے
یا زه ایله اوس په نشو پوره شوم

سوے به هم د خاطر زړه وي داسې
زه دې د مخ په سرو لمبو پوره شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

قسمته واسې دې ودۀ کړم چې بېدار نۀ شوم
بغېر لۀ تا ستا د غمونو نه وزګار نۀ شوم

پۀ دې دنيا کښې به غېر ستا لۀ ګونده څۀ ګوندوي
لېونېم غم د خوږېم خو يو ځل پۀ کښې خمار نۀ شوم

ستا پۀ الفت کښې څنګه خوب چې ما لېدلے اشنا
د رقيبانو د جرګې څخې وېزار نۀ شوم

تۀ چې راګورې زۀ به څنګه وخت پۀ طمع ومه
يو ځل هم مړې د ستا د خلې پۀ بنۀ ګفتار نۀ شوم

څنګه وعده چې تا پۀ سترګو کښې وه مانۀ کړې
دا زۀ خاطر دې د وعدې پۀ انتظار نۀ شوم

نور پۀ زړۀ مې نۀ ځائيږي چې څۀ وايم
دا نه بيا مسروريږي چې څۀ وايم

کۀ څۀ نۀ وايمه هم راپورې ګړی
پۀ دې هم را نۀ قهريږي چې څۀ وايم

د هر چا پۀ لوري څمه داسې وخت دے
بيا مې وخت کله تېريږي چې څۀ وايم

کۀ خبره نۀ وي مانه خپه دے خپه دے
بيا خپل حسن نه خبريږي چې څۀ وايم

پړه بنه پۀ تا پوهيږمه خاطره
خو بس سترګې مې شرميږي چې څۀ وايم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تهٔ به ګرځې مسې ښکلے زهٔ به مړ یم
چې یې اوس وګړے لیدلے زهٔ به مړ یم
جنازه یې چې له کوره کړئ ته به درومې
ته به نهٔ وې راو تلے زهٔ به مړ یم
خدای د پاره پهٔ مزار یې چې را درومې
لږ شه ماته ښه ښیولے زهٔ به مړ یم
زهٔ به مړ شمه قرار به مړ کے ورک شه
سره خاندی به تول کلے زهٔ به مړ یم
وچې ترخې به پهٔ ما وی یا زرغوڼې
دی مزار به یې مُښلے زهٔ به مړ یم
اے اشناچې دې وطن له ته را درومې
خو خپل خوږې لیدلے زهٔ به مړ یم
خوږې خاورې به پهٔ ما باندې انبار وی
هر سړے به درومی غلے زهٔ به مړ یم

د کاکل پهٔ ختمه بند د مغ کتاب کړه
ما خاطر پهٔ خدای سپارلے زهٔ به مړ یم

ښکلی مخ ته دې د موم پهٔ شان اوبهٔ یم
لکه کافے مسې کلک ورته پهٔ زړهٔ یم

چې پهٔ کومه لاره لاړ شې زهٔ یې مل یم
لکه ګرد یې مسې خود پهٔ هر یو پلهٔ یم

زهٔ پهٔ کومو ستر ګو ځان ته بیمار وایم
چې د ستا نوم اخستے شمه نو ښهٔ یم

ستا لیدل لکه د خوب لیدل دی یاره
پهٔ دې خوب پسې لا مفتې وُدهٔ یم

لږ د ځان سره پهٔ زړهٔ کښې فکر وکړه
زهٔ خاطر دې چرې یو ځلې پهٔ زړهٔ یم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ګوره چې رنګ مې سوے سکور نۀ یم
طاقت مې نشته ستا د زور نۀ یم

راځه د سترګو نه مې مۀ درېږه
سرې پۀ ژړا دي څۀ مېخور نۀ یم

دې اسوېلو ته مې تۀ نۀ ګورې څۀ
سوے پۀ اور یم سوے لور نۀ یم

ستم کوه تۀ منع کړے یې چا
زۀ لا خاطر مړے د ګور نۀ یم

○

○

سپړلیه زۀ دې پۀ غنچو کښې نۀ یم
عادت پۀ داسې تماشو کښې نۀ یم

کۀ راکوې نو سم شراب را کوه
زۀ دې ساقي هسې اوبو کښې نۀ یم

اے خدایه بس ما خپله ورځ ولیده
د داسې ژوند پۀ تېرېدو کښې نۀ یم

د ستا بانړۀ د ستا رخسار پۀ خاطر
بې د ګلونو پۀ ازغو کښې نۀ یم ځ

تۀ ما خاطر ته هسې ست خو وکړه
چې خفه نۀ شې پۀ در تلو کښې نۀ یم

○

ځ متن لرنده او دیوان کښې دا بیت د غزل دریم د څلورم بیت دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ستا د منزل په منزلونو کښې یم
د دیدو په امیدونو کښې یم

نه مې دنیا نه مې عقبا ګټیږي
دغې سودا او دا فکرونو کښې یم

د ستا رخسار به مې هېر نشي اشنا
کله د بهار په سرو ګلونو کښې یم

زما په زړه کښې خو هم ته یې اشنا
دا نه خاطر که د چا زړونو کښې یه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○

یاره ستا مینې په اور سیزلې یم
دروغ به نشه په زړه داغلې یم

خودم قسم چې تر هغې پورې ژوندې یم
ډېر دې زړه په تش دیدن ساتلې یم

همیشه سر په ژنګون په غم کښې ناست یم
یاره تا کله خوشحال لیدلې یم

خوار خاطر والې چې دا ګومره ګناه ده
چې له در دې بېنوا شړلې یم

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ژوندی کله نهٔ ماپهٔ دی بې لهٔ خاورو
نهٔ ماپهٔ دی نهٔ ساپهٔ دی بې لهٔ خاورو

چا چې خاورې ځان ګڼلے پهٔ ژوندون دے
هغه چرته کښې وُدهٔ دی بې لهٔ خاورو

د انسان سره چې غم مل شي نو ګلک شي
دیوال کړے چا اوبهٔ دی بې لهٔ خاورو ۲

د خاطر رنګین غزل ته حیرانیږم
پهٔ دې خبر خبیر کښې څهٔ دی بې لهٔ خاورو

○

۱ـ مترلمنه او دیوان کښې دغه (۱) په ځاې مصرعه (د) [illegible] شوې صحیح نهٔ دے
۲ـ مترلمنه او دیوان کښې غلطه مصرعه داسې لیکلې شوې ده :
دیوال کړے چې اوبهٔ دے چا لهٔ خاورو .

○

خود به نهٔ ژړېږمه پهٔ سرو سترګو
ژړو تمه ستا پهٔ لېونو سترګو

مهٔ توروه تورې بلا سترګې دې
پام چې درته نهٔ شي د سپېرو سترګو

عمر لهٔ بې کار وې د ژړا سره
وهٔ چې کوړې چا ته پهٔ معصو سترګو

بس کړه د خاطر سره جګړا شه ته
خلق ډېر عزت کړي د زړو سترګو

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به څڼه يوسي زما په تورو سترګو
زړه دې وړے لا پخوا په تورو سترګو

که پروا کړمه څو زه به دې پروا کړم
نور دې څه کوي پروا د تورو سترګو

ډېرې سترګې مې د سترګو په هر لور ښی
کړم دې داسې وارخطا په تورو سترګو

کړی مې سترګې ستا د سترګو قدر دومره
ورته يې نه کړم د دنيا په تورو سترګو

زهٔ خاطر دې د کجلو سلاني وے
ښکلولے دې اشنا په تورو سترګو

بيا دې سخې نهٔ کړم په هغو سترګو
يوځلې هم هغسې په مرو سترګو

نهٔ مې شته په نورو سترګو شک د زړهٔ
بس خو زړهٔ مې غل دے ستا د غلو سترګو
زهٔ يې کړم اشنا لهٔ شوګيرو سره
يو مې پل خوبونه ستا قدو سترګو
نهٔ يم چې د زړهٔ په سترګو تا وينم
چا رڼا ليدلې په ړندو سترګو
خپل مې واړه بد رائځي په سترګو کښې
ستا د پاره خپل شوم د ړندو سترګو
ستا دې اوږدو وروځو ته حيران يمه
څومره ښکلې ښکارې په دې دوو سترګو
خېر دے دا زما سترګې خو بدې شوې
ته خو را ته ګوره په دې ښو سترګو

څومره ترېخه ورېږې دی حيران يمه
سترګې د خاطر ستا لهٔ مرو سترګو
د ريډيو پاکستان پېښور (مسودات)

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما د وصال پۀ شپه کښې تېرله شپه سحر ليدلې
حال مې د ځان لکه مجنون هسې اوتر ليدلو

دريغه چې شپه وه د وصال خو تر قسمته پورې
نۀ پۀ ديدن نۀ مړېدم چې مې دلبر ليدلو
بيا د سحر غمونو هله ليونے کړمه زۀ
سرې ماښام مې نمر اوچت د غرۀ پۀ سر ليدلو[1]
نۀ يې لا هيڅ پۀ سرو لبانو باندې نۀ يمه پوه
لا پۀ اسمان مې چې د لمر پۀ ځاې قمر ليدلو
پۀ تصور کښې مې د ځان سره کول فکرونه
پۀ هغه شپه چې به غماز جوړې محشر ليدلو
چې مې را ياد کړل هغه تېر د جدائۍ وختونه
لۀ غمه ډک مې تر صفې پورې اختر ليدلو[2]

خاطره بس کړه د وصال طمع پيدا شوه د يار
وائۀ رباره چې مې جانان دې مرعد ليدلو

---

[1] په سنزلند او ديوان کښې چې ... [illegible] ... دا مصرع داسې ده:
د ماښام سر په نمر مې اوچت د غرۀ په سر ليدلو
[2] [illegible]

شوق مې ستا د ډېرو پېغورونو سره لاړلو
زور مې شو اوبۀ د ستمونو سره لاړلو

خوښ مې اشنکې شول د بېنو ازغې مې هېر شول
زړۀ را نه بلبل شو د ګلونو سره لاړلو
وړې مې کړې ټينګې خو اخر مې اوښکې لاړلې
تاو د محبت د ارمانونو سره لاړلو
سترګې مې نيولې ستا د مينې پۀ کاروان کښې
لاړلو نظر مې د ګردونو سره لاړلو
زۀ تر ننه لوګے شم چې به څۀ سوے ترې راشي
زړۀ را نه د يار د ديدنونو سره لاړلو
چرته واسې يار شته لکه زۀ پۀ انتظار يم
ستړے د صبا هم د فکرونو سره لاړلو
چرته به زما ليونے زړۀ پرې مشغولېږي
ستا د تورو زلفو زنځيرونو سره لاړلو

څو به دې مهار د عشق نيولے وي خاطره
ځوند د ژړ خښې هسې د وختونو سره لاړلو

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

باد شه وه مه د عشق د ګرنګونو په سرونو
په بوتم دلبرۍ و ټنونو په سرونو

دریغه چې د ستا د اننګو خوله هم نه وې
پرځې ته چې ګورم د ګلونو په سرونو
ستړګې به زما شي اخر غرقې په ژړا کښې
ګرځي چې کشتۍ د ګرداوبونو په سرونو
مات په ما نظر کړه چې سپېر ستړګې حق حیران شي
دود چې کړه د لمبو د محلونو په سرونو
هسې هم ایږې یمه د باد سره الوځم
سکون مې خله نیسي د زخمونو په سرونو
ځان به خاورې نه کړم غم د یاره که څو پرېشي
خاورې دې پرتې وي د تېغونو په سرونو

ښکلي به سر ټیټ کړي یاره ستا په تصور کښې
نه په خاطره ستا د غزلونو په سرونو

خو به سره پټ د واړه په زړه ذره ذره یو
که دا دې خوښه نه ده چې صرچا ته دې ښکاره یو

یو دغه ښلتون دے چې عزت مو په کښې پرده دے
خو به په کښې وایو چې مدام دې در سره یو

ته زما په سرې؟ شمعې نه ستا په انتظار کښې
هر کله چې وي نو مره به دواړه په یو شپه یو

نه به کله وایم که دنیا په بله واوړي
ګرځي دې نور خلق مونږ په خپله تماشه یو

یوځ به مې سوګند شي په کښې ودځو د یار
اوس به دواړه څه رقیبه تور دې په اوبه یو

راشه مروره چې مې شک له خاطر وځي
وایو به رښتیا چې دا په څه سره خفه یو

۱ـ دیوان او منزل [illegible]
[illegible]

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څکه مې ښې په سوزېدو تېر کړه
چې مې پېدون په مسېدو تېر کړه

زما خو ستا منزل مقصد دے اشنا
ژوند مې لهٔ ټولو مرحلو تېر کړه

دلسوزی مهٔ کړه تېرې صدمه
زړګی مې عمر په لمبو تېر کړه

زما دا تېر ژوندون زما خو نهٔ وهٔ
ټول مې د ستا په تلو راتلو تېر کړه

پار بیا د چا لهٔ تورو زلفو نه ګرم
یو ځلې مرګ راباندې دو تېر کړه

لکه د شمعې بېګا ستا په طمع
ټول انتظار مې په سلګو تېر کړه

زهٔ چې سپرلي ته ورخبر نهٔ یمه
ما د دیدن په رنګینو تېر کړه

ژوندون د عشق لمبې ژورې غمهٔ دی
سر مې لهٔ واړو ګړنګو تېر کړه

اشنا د ستا د بنګلی مخ په خاطر
ما خپل خاطر په سرو لمبو تېر کړه

ښه شوله وېره چې انکار دې وکړو
زما د واړه عمر کار دې وکړو

خلق چې ښه ولې ګوري ور ته
تا چې مخ پټ کړلو ګذار دې وکړو

د زړهٔ زخمونه مې بیا هله شماره
کهٔ د دې خپلې خندا شمار دې وکړو

زهٔ لا خځهٔ نهٔ وایم چې داغ مې په زړهٔ
تهٔ لا خفه یې چې دیدار دې وکړو

خاطر زهٔ لهٔ تا نه چا وهلې یم
وار به دې راشي کهٔ لږ وار دې وکړو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خیر نهٔ وم دې ثواب او دې عذاب ته
خو تصوير وم ستا په دروغو کښې محراب ته

ما وې تل به خوشحالي وي ستا په عشق کښې
اوس مې نهٔ پرېږدي غمونه اشنا خواب ته

ستا د سرو شونډو ارمان څو ځله راشي
کله کله چې نظر وکړم ګلاب ته

يو ذره يې لرې نهٔ کړلو د مخ نه
فکر يو ړم د اشنا د مخ نقاب ته

نور يادونه مې په ياد کښې رانه هېر شول
يو دوه نهٔ راځي چې کښېنمه حساب ته

وايي زړهٔ به زما هم داسې تنګ تور وي
چې خاطر وکړم نظر سرې کباب ته

زهٔ يمه حيران د دنيا سترګو ته
ګوره کتې نهٔ شي د چا سترګو ته
ستا د ښکلو سترګو بلا واخلمه
مخ دې کړمه سترګو بلا سترګو ته
راشه اهو چشمه لېونے شومه
سترګې مې صحرا دي د ستا سترګو ته
ستا چې خندنو سترګو ته ګورمه
رامې شي له واره ژړا سترګو ته
داخو دې په خپله اشنا کړې دي
څله مې نو دېل کړې اشنا سترګو ته
ستا خندا برېښنا وه د فلک غورنډې
بيا را نغله هغه رڼا سترګو ته
تا چې جوړ ارادې د راتلو کړې دي
ښکاري مې رنګينه فضا سترګو ته

نن خو مې خاطره ستا خاطر وکړه
بيا به نهٔ راکوې سبا سترګو ته

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ته چې رقیب ته اشارې کړې دا د مل نښه ده
ته چې دا غلې غلې ګورې دا د غل نښه ده

کله یقین کړمه په دا چې مرور یې له ما
ما ته معلومه ستا په سترګو کښې د چل نښه ده

ته چې تېر رانه مدام کوې چې څه لټوې؟
زه چې دا لاس په سینه ږدم دا يې اول نښه ده

خاطره تا چې بېګا خوب کښې د هجران لیدلے
یقین مې دا دے اخري ستا د اجل نښه ده

○

○

خواږه ترانه شي د خوږو هسې نامه پاتې ده
د بدو شپې دي او د ښو هسې نامه پاتې ده

ته رانه هېر يې خدايه هر څه په دولت کړمه
د دعاګانو د ښېرو هسې نامه پاتې ده

په سترګو ژړو او په زړو کښې سره خاندو اشنا
مه کړه ګيلې د زړه بدو هسې نامه پاتې ده

په دېره مينه کښې چې زه او ته پرې نه پوهېدو
د هغو ورځو او د شپو هسې نامه پاتې ده

چې په پلو کښې به يې په زړونو باندې اور لګو
د ستا د هغو اننګو هسې نامه پاتې ده

سبا به وايې چې د خداى په خاطر راشه لږه
په ما خاطر کښې د ژوندو هسې نامه پاتې ده

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

بېګا ستا په انتظار ې هسې ستړې تېره شپه کړه
خندل را پېرې ستورو چې سپوږمۍ ته راته ګیله کړه

ورته سر په زنګانه وم د وصال تږی ته غلی
ما به ګله کله بنه کړه چې بېلتون راته قصه کړه

شو په منده نظر ستورې چې هر ستوری به جلب کړه
چې د ستا په لور به تللو هغه ستوری به مزه کړه

ورسره به یې ته ږغ وچوی که شپه وچوی د خاطر نه
په ټپا ټپا قدم شی خو وعده یې ستا پوره کړه

○

۱ صحیح مصرع داسې پکار ده : خندېدل را پېرې ستورو ته چې سپوږمۍ ته راته ګیله کړه

○

لبې د نقاب لرې کېدل زده کړه
زما په لوری سم کتل زده کړه

په جار خندا به رقیبان پوهه شی
پټ په لیمو کښې مسېدل زده کړه

اے زړه چې سم دا وارې ونه چوی
ټکه تنها که تر کېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصیحت مه کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
(c) ketabton.com: The Digital Library

ما په شوګیر تا په خوبي تېره کړه
شپه مې سپوږمۍ ته په ګیلو تېره کړه

بېګا رانغلې شمع وه یې اشنا
ما ټوله شپه په ودرېدو تېره کړه

مینه د ستا زما نوې نوې وه سوزنوې
هسې لمبه دې په ایره تېره کړه

دا ما خاطر ستا له خاطره اشنا
د هجر شپه مې په سلګو تېره کړه

رقیبه په خبر راغلې د اشنا خبرې کړه
پرېږده نورې نوې بس هم دا خبرې کړه

خوبه یوې کې سترګې زه د اوښکو ګرځم
ګلفامه راشه راشه دغه بیا خبرې کړه
نورې دا غمژنې د جفا خبرې پرېږده
کله کله یادې د وفا خبرې کړه
سود مې کله کېږي د ساقي په پیمانو
د ټولې میخانې او د مینا خبرې کړه
نم مې شو د سترګو سپین د اوښکو په سیلاب کښې
بس نور شه راته وایه د خندا خبرې کړه
په خود نه یم تپوس راځنې مه کوه ددې
اشنا ما لېونی ته د صحرا خبرې کړه

خاطره چې ونه کړې د بل چا د غم سودا
د یار د تورو زلفو د سودا خبرې کړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

یا د شرابو نه نشې و باسه
یا خو ترېخ زما له خولې و باسه

یا مې د زړه رازونه مه لټوه
یا دې صحرا ته قافلې و باسه

څه لټوه تنګه دنیا ګې شوه دربه
زړې د ژوند له ورځې شپې و باسه

د آشنا یاده نور مې مه تنګوه
له دې سراې نه قافلې و باسه

اور د خاطر د زړه په خونه شو بل
سترګې د سترګو نه یې مرې و باسه

د سحر باده دا ارمان یوسه
یوسه په لوری د جانان یوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
کله چې خوما سره د ځان یوسه

چې دې د حُسن چمن ترېنه شی
راشه د اوښکو باران یوسه

ته چې مسکې شوې زما زړه ته ښکلیه
دا د غمونو ډک جهان یوسه

خوبه زر راشه د آشنا سره
دومره خو راشه دا چشمان یوسه

لږ د خاطر کړه شمع بدیه خاطر
بهار دې راوله خزان یوسه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

لکه ګلې لۀ مسېدو ډکه شه
بانړۀ دا بنغ کړه لۀ اغزو ډکه شه
چې ستا خوږو زلفو ته نږغه نۀ شوه
زما ښکُل لۀ زولنو ډکه شه
کۀ يې هر څو د رسره فسد نيولے
خو زما مينې لۀ پښتو ډکه شه
چې مې ژوندون لۀ رنګينو نه ډک شی
بيا پۀ غُصه کښې لۀ نشو ډکه شه
بس پښېماني لۀ نړۀ نه وباسه نن
وهرېږه مه لۀ اشارو ډکه شه
چې تا مې هم ګرېوان ته ځيرې وړې
هم ستا کوڅه يې لۀ تېرتو ډکه شه
ښۀ دې نړۀ تش کړه چې بيا بيانۀ وائې
فضا زما لۀ اسوېلو ډکه شه
بدخواه چې لاس پۀ سينه کښېږدی در ته
دخپېر ځانګې لۀ اغزو ډکه شه
خاطره يار دې پۀ خپېر کښې اوسی
تهوله دره لۀ سپېلنو ډکه شه

ستا لۀ سپينه مخه زار زما زړګے شه
هم داستانه سپېلنے او هم لوګے شه

ستا پۀ ژبه بانديې هره ژبه خوند کا
اے اشنا يا اپريدے يا پښتونے شه

زۀ او تۀ دچا ژړا او خندا څۀ کړو
زما اوښکې دې باران ته پسرلے شه

اوس د ګُل ځنې تۀ لرې شه رقيبه
يا ځچله بانديې ګُل شه يا ازغے شه

زۀ خاطر دې نور خاطر کوے نشم
اے رقيبه کۀ پوهېږې نو سړے شه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د هجران په شپه ډېوه په لاس کښې راغله
خداې خبر چې چرته تله په لاس کښې راغله

رقيبان خو دې اوس ټول راله راتېر شي
چې يار راغے نو وصله په لاس کښې راغله

چې مې صبر اُمـيد دواړه پسې خوړ کړل
چې لۀ ځانه خبرېده په لاس کښې راغله

چې د سترګو د سرو شونډو او د زلفو
تصور چې يو څېره په لاس کښې راغله

چې په تلو کښې شوه مسکۍ نو بيا به راشي
اے خاطره بس راځه په لاس کښې راغله

ترخو ته مې نن هۀ کېږي ګله ګله
په خوږو سره مې کېږي ګله ګله

د درد مندو نظر هغو له په کار دے
چې دلاسه دې بسۀ کېږي ګله ګله

چې اشنا د چا نه ورک شي موندے نشي
پسې ځان هسې ورکېږي ګله ګله

ښکاري يار مسرور نۀ دے اے خاطره
په لمو کښې چې او سيږي ګله ګله

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا د ښکلي مخ شمع چې مې وه شوله
جوړه په محفل کښې توره شپه شوله

راشه لږه واوره د اُلفت قصه
بس دے نوره نه دهٔ کښې چې نه شوله

ډېرې وعدې ښې وې لږې لنډې وې
اوس دې هرې یو کال راته وعده شوله

تا چې د خاطر خاطر ونهٔ کړلو
ښه شوه ډېره ښه شوه اشنا ښه شوله

بیا به سره ګورو اوس خوانۍ ده درومه درومه
څوک کړې دومره غم خو دیوانۍ ده درومه درومه

اوس تهٔ ایله راغلې چې بس وخت د څنکدن شو
بیا راته ګرانېږې آسانۍ ده درومه درومه

وې یې چې بازار کې د ښاپست دے ګرم شوے
هر شے په کښې ختلے دے ګرانۍ ده درومه درومه

نهٔ او تهٔ خاطره نور په څهٔ سره خوابهٔ یو
مینه خو هم دا پښېمانۍ ده درومه درومه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

شکر چې نۀ هم ستا د ښېرې شومه
اوس دې چې نۀ ښکلېه د کوڅې شومه

نۀ به په ځان څۀ وکړم چې راشې ته
واړه دې په طمعه کښې ذرې شومه

دومره درنزدې يم که څو لرې يم
لرې به شم نور کۀ درنزدې شومه

نن خو دې خاطره چې سبا تۀ وے
پوه دې نۀ د مکر په وعدې شومه

○

○

کله چې په فکر کښې د ستا شمه
لاړ شمه لۀ ځانه خو بيا راشمه

ته کۀ لرې ضد نۀ خو پښتو لرم
اوس در سره څرنګه پخلا شمه
خيال او تصور ته به سلام وکړم
نۀ کۀ د خپل زړۀ په تماشا شمه
تاو چې شي د زړۀ نه ستا د مخ لمبې
کم چې ستا د زلفو په سودا شمه
نورې دې د مينې لارې سمې کړه
خدائې خبر چې کوم پلو خطا شمه
عشقه راسې ځاې لره دې راوستم
اوس به نۀ د ستا نۀ د دُنيا شمه
نن دې د پرون وه د راتلو وعده
نن څنګه په طمع د سبا شمه

وړې چې غريب نيولې راکتلې دي
لږه به خاطر ته په خندا شمه

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

دلاري خاوره شرم د ښيو ځني وتلے يمه
اشنا په تا پسې له تلو ځني وتلے يمه

د آشنا مخه نور مې سرے ته وسے له تشي
نه خو د اور او د اوبو ځني وتلے يمه

په ښه ښېره به دې نه لږېږي نازېدمه اشنا
نه يې اوس پوه دے د ښېرو ځني وتلے يمه

تا خو به نور را ته خندلي وې چې دا څه وش
که په ژړا دې د کوڅو ځني وتلے يمه

دغه داغونه مې دي بس دومره خاطر مې وش
نور د ګرلو د کلو ځني وتلے يمه

○

○

تو به خټکه تېرېږي په هوښيار باندې وختونه
نا پوه هسې تېر کړل په قرار باندې وختونه

هيچرې هم سخيان خو د سبا غمونه نه کا
له شومانو نه تېرېږي په خروار باندې وختونه
د اتېر وختونه پرېږده له انکار سره چې تېر شو
ته را شه نور دې سم کړه په اقرار باندې وختونه
نه دے هسې کرم چې څوک په غم کښې دروند ښکارېږي
په هرچا باندې تېر شي په خپل وار باندې وختونه
ګوره د مغرور په نه وکښې نوره سودا نه وک
تېر چې شي د ښکليو په بازار باندې وختونه
لکه باد هسې تېرېږي وخت په روغ او په بيمار
ودرېږي نه ودرېږي په بيمار باندې وختونه
د مخ دې تصور کړم خټکه مخ مې داسې تور دے
خبر نه يې کړل تېر مې په انکار باندې وختونه

ما خټکه به لټون کړے د دنيا له غم نه خلاص يم
خاطر ما ښکلي تېر کړل په خپل يار باندې وختونه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما په مثال لکه پتنګ وګڼه
ته دې د شمعې غوندې رنګ وګڼه

که مې کوثر شول نصیب د دیدن
بیا مې شهید د عشق په ننګ وګڼه

زمکه بستر وي لېونو ته مدام
ځکه ته مې هم پالنګ وګڼه

لکه چې خوږه ستا غمونه دي وې
پړاته مې ټول په زړګي زنګ وګڼه

خاطر کچکول د ګدا واخستلو
اشنا دیدن په ځان قلنګ وګڼه

د ستا د خولې چې فیصله ماته شوه
نوره د زړه مې حوصله ماته شوه

شونډې دې هسې د پېدلې نه وې
په زړه دې بله ځله راتله ماته شوه
نور مې ساقي څه جرم نه دے کړے
تشه له لاسه مې پیاله ماته شوه
که په عوض کښې مې هر څه غواړې ته
دا مې په برخه د سپېده ماته شوه
لاس مې یې واخله چې جامونو ته ځي
ماښام خو نه دے چې روژه ماته شوه

خاطره پرېږده د دروغو توبې
نوره زما او ستا ناغه ماته شوه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

نور ز هـر په خوږو کښې دافسون مه راکوه
دا بس دے اشنا نوږ دا نېږه چاودون مه راکوه

ته تل کړه ستمونه خو په خپله اے اشـــنا
سزا د رقيبانو په لمسون مه راکوه

چې خو وکړې وعدې نو هومره لاشي بې وعدې
دا دې وی در پاتې خـو زبون مه راکوه

که زه چرې په خود وے نو په تاشيدا کېدم
په ستړګو ماله ډار بيا د جنون مه راکوه

هر څو که زه خـاطره د اشنا اجل ته مخ شوم[1]
د ګوډ مبارکی خو په ژوندون مه راکوه

○

[1] د ديوان او منزل نه کښې مصرع داسې ده : هر څو که زه خاطر د اشنا اجل ته شوم

○

ته خو وايه زه به خه کړم — زړګيه ليونيه
خه به کړم او خه به نه کړم — زړګيه ليونيه

تا خو وې آبادی پرېږده ، ما خو درېښوه دلته خه دی
په صحرا چې ګرځېده کړم — زړګيه ليونيه

چې اشنا کړې سترګې پورته بانه ستا په لوږ لاړه ورکې
زه يې کوم طرف کا ته کړم — زړګيه ليونيه

زه خـاطر در ته حيرانيږم چې په خه باندې راوپېښ شوې
چې په خه دې اوس وده کړم — زړګيه ليونيه

○

له منزل نه او ديوان کښې (درته) دے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څېګر مې شو کباب په لمبو اور ولګېده
په ما دې يک تنها کړه په هسې لور ولګېده

چې لرې درنه دې شوم د وصال په تمنا
دستا د ګنګرو کانو په ما شور ولګېده
څېګر مې تش ګوګل دې راشه وګوره تماشه
د سوو فريادونو تنګ تکور ولګېده
زړګيه اميد لنډ کړه پس له دې نور له وصاله
بېلتون دې ځواني مرګ شي اوس مې زور ولګېده
سپين مخ دې رابنکاره کړه د نقاب له ټکه نن
ور بل دې پرې د ور بخو غونډې خور ولګېده

خاطره خداې خير کړه بيا ديدن وکړې د يار[1]
چې بيا د غمازانو داسې زور ولګېده

اشنا وې دا لرګي دي د خاطر داسې بلو
رقيب وې مازيګر شه په تن اور[2] ولګېده

۱ - متن له نصار ديوان خاطر کښي داسې ده: خدای خاطره خدای خېر کړه ديدن وکړې د يار
۲ - متن له نصار او ديوان خاطر کښي "تنور" ليکلی شوی دی، چې معنی بدلوي او قافيه غلطوي

لوی درياب د مينې نه شي په واړه زړه
شومه ياره بيا د ستا غونډې په نه زړه

چې په خله کوي يو او په زړه بله
د هغه سره به مينه کړې په څه زړه

سوی رنګ ته مې لږ وګوره دلبره
ما نيولې ستا د حسن په لمبه زړه

بېګا ستا په انتظار کښې شمع دويه
د هر ستوري سره پورته مې خاته زړه

بيا يې خوب واړه تېروينه او هيبت شي
د هجران چغې چې وشي په وده زړه

ير غم نه دې چې يې وکړې اې خاطره
د ېر غمونه دې کوه يې په ساړه زړه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

داسې بله شپه به په نصیب سره راځي
په عمر کښې راځي خو د رقیب سره راځي

خوشحاله وي په غم کښې همېشه[1] ابېدا ره شاملم
را دروي خوشحالي دې د حبیب سره راځي

څوڅې په تندۍ ېې د ازل لیکلي نه وي
دومره زحمتونه د غریب سره راځي

خندېږي او ګډېږي سره ګلونه د صبا
نغمې چې د بهار د عندلیب سره راځي

نور خلق که رغېږي په دارو د طبیبانو
خاطر ته مرضونه د طبیب سره راځي

○

۱ - متن لیـ نه ار دیوان خاطر کښې الفاظ «هم» «شته» چې مصرعه بې وزنه او بې معنی کوي
۲ - ظلم چې ، ترکیب مصرع بې معنی کوي

○

عکس د ستا زما د سترګو له زنبار نه وځي
د زړه له کوره مې بېلتون په یو ګذار نه وځي

دا ستا کوڅې له زه د روغ ځان په خیال نه د ځمه
چې تاو را تاو نشي د ستنې سوم نه تار نه وځي

اے شمع د دیه راشه نور د غه ضدونه پرېږده
چې په مئین دې هره شپه د انتظار نه وځي

د ستا د عشق په سمندر کښې مې څوونه ځوېږي
چې په ربښتیا خو سمندر وي د انکار نه وځي

شپې د اوښکو د خاطر پسې ایله زیاتې شوې
ښکاري د ستا د ځوانۍ اوبه د شو بهار نه وځي

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې کتے درته لاړ د ډېره هجره نهٔ شم
د ستا سترګې مې کونجې د زړهٔ نه وځي

خدایې دې هغه وخت رانهٔ ولې صنمه
چې مې ستا د دیدن شېبې د زړهٔ نه وځي

کهٔ د سترګو نه مې وځي د ستا سترګې
دې وېل کهٔ مې جرګې د زړهٔ نه وځي

موده پس سره یو ځاې شو په محفل کښې
ستا بانړه مې ښن نېزې د زړهٔ نه وځي

جمع زړهٔ لره اشنا چې زهٔ د ستا یم
چرته زلفې مې خورې د زړهٔ نهٔ وځي

د مخ لرې کړه پلو زهٔ دې لوږګے یم
چې مې ستا د مخ لمبې د زړهٔ نه وځي

تر هغې به دې رقیبه زړګے وچوی
چې خاطر د معشوقې د زړهٔ نه وځي

زړګیه تا وې چې دردونه څهٔ دی
دا په ګوګل کښې دې ترکونه څهٔ دی

زړهٔ په ښو مې وله څوک یې وینی
دمه دمه دا سترګکونه څهٔ دی

بس خو کهٔ مخ دے نو ګلنامه دے ستا
دا د خورشید قمر مخونه څهٔ دی

نهٔ ده اسانه اشیانه مې د زړهٔ
لا د ستم دې تندرونه څهٔ دی

د ستا منزل دې دومره نور لرې شی
ګوډو ړندو ته تېندکونه څهٔ دی

کهٔ مې ذرې کا نور نو لا به ښهٔ شی
ستا په فضا لا وسعتونه څهٔ دی

چې مرور وی یو ساعت یې ګوره
چې وی پخلا نو بیا ګلونه څهٔ دی

چې مرور یې پېښېدے خو نهٔ شې
ما ته په غلا غلا دیدنونه څهٔ دی

دا په خاطر ګلفامه ستا د شونډو
وی په خاطر دې پرهرونه څهٔ دی

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې پښېمان نهٔ شې پهٔ بیا کښې څهٔ دی
پرېږده راوګوره پهٔ دا کښې څهٔ دی

زما پهٔ اوښکو کښې خندا ده د ستا
یاره د ستا پهٔ دې خندا کښې څهٔ دی

شمعې د نن شپې نه سبا جوړېږه
سبا به مړه وې په سبا کښې څهٔ دی

زړهٔ مې یې ستړے پهٔ توپونو کړلو
ګله دا ستا پهٔ دې ګړوا کښې څهٔ دی

خاطره تهٔ چې ماته نهٔ شې کتے
لږ ده مې پوه کړه چې پهٔ ما کښې څهٔ دی

ګله د ستا د خندېدو شپې دی
زما د اوښکو د شپېو شپې دی

پهٔ دا لنډ تنګ وخت کښې مې حال وپوښته
دا مې د ژوند د تېرېدو شپې دی

پهٔ تا اختر اوس د ځوانۍ راغلے
دا تورې شپې د پسرلي شپې دی

د بخت سپوږمۍ تهٔ به راخېژې کله
اوس مې د ژوند د محفل شپې دی

دا زهٔ خاطر در نه تپوس کومه
د بېلتانهٔ دې نورې څو شپې دی

خاطر د وینو غړغړې وکړلې
دا یې د ژوند د ختمېدو شپې دی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دستا په غم کښې خوشحالۍ پټې دي
په دې زندان کښې ازادۍ پټې دي

زړهٔ که ته ځې نو لېونے خو نهٔ یم
دمخ سره زلفې رسۍ پټې دي
په خوږو زلفو کښې راګورې په چل
په دې ځنګل کښې دې هوسۍ پټې دي
په کومو سترګو به بیا بیا درځمه
په اشارو کښې دې تېګې پټې دي
خاندې چې جوړې شول د زړهٔ زخمونه
ایله په وینو کې خوږګي پټې دي
څهٔ شو په خُله چې دې رخصت راکړو
ستا په نظر کښې تسلي پټې دي
په سرو سرو ګودم تورو سترګو ته دې
چې په کښې څهٔ بلا مستۍ پټې دي
ستا له سینګاره مې خوانۍ شه لوګے
وېرې په خاورو کښې خوانۍ پټې دي
دستا په خیال زما خاطر شو ایرې
خو د اُمید په کښې سپرغۍ پټې دي

زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترګې دي
نورې نهٔ وینمه سترګې که هر چرته سترګې دي

له هره دره ورو تلې سترګې مې آشنا
که وړې دي که تېرې خو دې در ته سترګې دي
نهٔ تل را ته مرسېږه په دې عمر مهٔ شه جوړه
زما خو هم ګلفامه دې پرهر ته سترګې دي
د مینې سمندره سترګې غرقې مې کړې تا
وتلې مې له تا کله بهر ته سترګې دي
په اوښکو مې کړه سترې وېره ونه مې دعشق
که ګل یې د مخ رڼې خو ثمر ته سترګې دي
را وهٔ چې خبرې شوه وېره په وخت سترګه د سبا
زما خو هم ختلې دې سحر ته سترګې دي

خاطره که خو غواړې زړهٔ له تا د یار دیدن
نهٔ نهٔ شم ورکولے زما نمر ته سترګې دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نن خو ما ته هسې بله دنیا ښکاري
تا چې نهٔ وینم نو څله دنیا ښکاري

تنګ کوګل یې د دنیا شي چې ته یاد شې
بې تا تنګه لا کوګله دنیا ښکاري

بې له مانه هسې ګله صحرا ښکاري
بې له تا نه هسې ګله دنیا ښکاري

چې په هجر و وصال نه پوهېږې پوهېږم
دا رستا ده کهٔ یې خپله دنیا ښکاري

هیڅ خاطر دې خزان و نهٔ کړو خاطره
شګنګه خوره او بې ګُله دنیا ښکاري

زړهٔ مې کهٔ هر څو رانه هر څهٔ غواړي
هیڅ نهٔ دے خبر چې هر څهٔ زړهٔ غواړي

اے ماشومه زړهٔ تهٔ رانه ښهٔ واخلې
هغه رانه غواړې چې ما نهٔ غواړي
تل به بې پروا وي ګرېونګونو نه
څوک چې خپل منزل ته رسېدهٔ غواړي
زړهٔ او د نظر ځنې دې خلاص کړمه
نور دې لا ښایست راځنې څهٔ غواړي
هر سړے د ستا د دیدن وړ نهٔ دے
راڅو هم زړهٔ غواړي هم لیمهٔ غواړي
خبر نه کهٔ زهیر شوم ځان ته ګران شومه
بد هم په کښې وي چې څوک یې ښهٔ غواړي

خلق پرې تېر شوي له سرونو نه
خُلهٔ ورنه خاطر په تشه خُلهٔ غواړي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

زما زړهٔ او د ستا سترګي سره پېژني [١]
نو ربه بدکا چي پهٔ دي منځ کښي څاڅېږي

کهٔ خبر نهٔ راکوې خبر دے ښېرې مهٔ کړه
مئین زړهٔ مې ستا لهٔ مینې نهٔ صبرېږي

کهٔ دې غم په ما انبار وی پروا نشته
د کلونو لاندې څانګه نهٔ ماتېږي

چي مې ورتې اشنا وائي خفه شوې؟
زړهٔ مې ښهٔ شي په ګوګل کښي نهٔ ځائېږي

زهٔ خاطر داسې هیبت ستا د راتلو کړم
لکه پاڼه چي پهٔ ونه کښي رپېږي

○

١ پوهېږي

○

ما وې تهٔ به مې زړهٔ وچوې خو دردونه دی تېرېږي
ښېرې ده څهٔ کړې تپوسونه خو وختونه دی تېرېږي

جوړېږې تا اراده کړې د راتلو زما پهٔ لوری
نو مې سترګو ته د وړاندې مشالونه دی تېرېږي

جانانه زهٔ مې زغملے شم کهٔ وی د ستا د لاسه
هر څو کهٔ سخت طوفانونه دی تېرېږي

ستا د حسن پهٔ بهار کښي یاره نور مې رنګیني نشته
دداد هر پهٔ خاطر باندې غمونه دی تېرېږي [١]

○

١ منزل لنډه او دیوان کښي دا لفظ نشته چي مصرع یې بې معنیٰ کړې ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

څه چې پرې په ما زما د یار سره جوړېږي
خپه دے زما زړه د انتظار سره جوړېږي

کله په یو رنګ شي بیا سل ځل په بل انداز
سل ځلې دیدن د خپل خپل وار سره جوړېږي

وګوره وار ه ښکله په سترګو کښې اقرار کا
بس خو د یار شونډې د انکار سره جوړېږي

څه په خاطر کېږي نن د بنګلیو په صفت
هغه وخت را غلے دے چې دار سره جوړېږي

○

○

د وخت د ګذارېدلو مې داغونه نه جوړېږي
زما سره سپرلیه ستا ګلونه نه جوړېږي

یو ځلې مې وران کړے ستا تصویر راله اشنا
ګرم مخ مې زما هغه فکرونه نه جوړېږي
راضي شه د یار غمه د دُنیا د غم سره
یو کور مې د ګډ زړه په کښې برجونه نه جوړېږي
اے زړه ته راته وائې چې یار راشي څه به کړو
لا خو به څنې وهاندې تعبیرونه نه جوړېږي
زه خو یې اشنا لا د پخوانه لمبے وم
د عمر لېونو ته زنځیرونه نه جوړېږي
زه تا ته په قدم کښې او ته ماته وې ولاړه
زما او ستا په منځ کښې پیغورونه نه جوړېږي

خاطره یو ورځ نه ده نن زړه جوړ او سباوران
چې ورپسې کوې غمونه هغه زړونه نه جوړېږي

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

نور به ایله څۀ د لېونو نه پاتې کېږي
ګوندې یې یو کړ دې یې د پښو نه پاتې کېږي

زړۀ مې چې اشنا د ستا د تللو نه پاتې کېږي
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کېږي

پېغلې مې د زړۀ د لمن ورڅ پرېدې لاړې
غم دې پۀ کښې د هر شي د نيو نه پاتې کېږي

نۀ بلبېدۀ سمې اور د مغ دې. دا مې زړۀ وۀ
ګونده چې به سکون د سرو لبو نه پاتې کېږي

تا چې پۀ کړو وړو د عشق بو تلم نړکيه
څنګه سې لاړې د پرندو نه پاتې کېږي

وی به مې ګواه سبا دا سپین سپین دیوالونه
دغه تور لوګي چې د ډېوو نه پاتې کېږي

یاد مې د دنیا لۀ یاده مخکښې مخکښې سوی
څنګه به د ستا د یادېدو نه پاتې کېږي

باده د بېلتون چې مې پۀ لوړی بیا را نۀ شي
سترګې مې د یار د تماشو نه پاتې کېږي

زړۀ له مې دارو دی او کجل مې د بصر دی
خاورې یې خاطره چې د پښو نه پاتې کېږي [1]

بیا را غلله شپه او ځلند ستوری یار را نغے
بیا به مې خاطر نن د خوبو نه پاتې کېږي

○

---

[1] د دوران کښې مصرع داسې ده: خاورې یې دې چاته چې د پښو نه پاتې کېږي

[illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سترګې دې کړه بې‌ندې چې وختونه وارخطا شي
زلفې کړه پرېشانه چې ګردونه وارخطا شي
خو به کړې وعدې راته د شفې او د سبا
ډېرې شپې وعدې کړه چې خوبونه وارخطا شي
زه در ته له داره په محفل کښې کتلې نه شم
سترګې چې راواړوې نو نړونه وارخطا شي
عقله چې یې ووینمه زلفې تار په تار
بس خو یو ګرېوان ته مې لاسونه وارخطا شي
دومره اے زړګیه ! ځان ته مه ښکلوه ښکلې
وبه چوې له واره که دردونه وارخطا شي
غله سره د مینې په محفل کښې چې یو ځاې شي
نړونه وارخطا شي ، چې رنګونه وارخطا شي
مل ئې کړه د زړه مې که په خُله نه بیانیږي
داسې ادا وکړه چې دا دونه وارخطا شي
څکه زه خاطر دې دومره وصف کړم اشنا
پرېږده چې د خلقو در ته نړونه وارخطا شي

پهٔ ارمان د نادانۍ شي چې هوښیار شي
خوشحالي او خوبې یې ورک شي غم یې کار شي

تخت و تاج او بادشاهي یې پهٔ کار نهٔ وي
پهٔ ارمان د روغ صورت شي چې بیمار شي

پهٔ توبه باندې ډېر بد ښکاري چې نړېږي
ښکاري ښهٔ چې پهٔ ځوانۍ کښې توبه ګار شي

لېونی پهٔ کاڼو لګي ورته خاندي
د هوښیارو ځنګدن پهٔ یو ګذار شي

خپله غمه د یار غم یې لښ مېلمه دے
تا به وکړمه وار وکړه که دې وار شي

تهٔ دې خپلې سترګې وګوره چې څهٔ کا
د خاطر زړګے به څرنګه قرار شي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د دې دنيا نه چې ګلان ورک شي
غنې د بلبل به په بوستان ورک شي

دا ته چې ژاړې ستا ژړا هيڅ نه ده
که درياب کښې چې باران ورک شي

هر مره يې سود په لېونتوب نه کيږي
چې په منګل کښې يې ګريوان ورک شي

څو به لټومه ستا ورک شوي پلونه
چې د خاطر په کښې چشمان ورک شي

چې يې روڼ دے د ليمو په پيمانو شي
سو دې کله بيا د لب په بهانو شي

څو چې خداې راکړے نه وي توبه ژاړم
د خپرو فصلونه تل په بارانو شي
که د ستا په نوم بدنام يم پروا نشته
ليونۍ غونډو نه تل په ليونو شي
زه د ستا ليونو سترګو نه ځار نه کړم
که خوږ نه دې د سترګو لېونو شي [1]
هغه شپه چې مې د ستا زلفې په لاس وې
دغه شپه د سپېلنۍ د وږاند بنو شي [1]

چې د نره ګوب ته دې نا شي پروا مه کړه [2]
له خاطره خاطر تل د مېلمنو شي

[1] که دا د وايه شعر و نه متن له نه کښې نشته

[2] د ديوان خاطر کښې دا مصرعه داسې ده: چې د زنره ګوډ ...

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا چې خوږې زلفې کوڅې راتاو شي
زما د زړهٔ څنې بسې راتاو شي

پهٔ سره پړه لوپټه کښې تاو شي
لکه وړانه بېړ بوکه را تاو شي

نهٔ به مې بیا کړې لېمې د غرونو
نهٔ به دا ستا سترګې هوسې راتاو شي

پهٔ زړ بوډې خوبه وانهٔ وېم لهٔ تا
نهٔ به خاطر ستا لهٔ ځوانه راتاو شي

وړاندې به مې دا وېې چې کا تهٔ به شي
اوس چې پهٔ ژوند پوه شوم وایم څهٔ به شي

وایم ستا بڼو ته د زخمي زړهٔ نه
بس دے کهٔ وی داسې نو ساړهٔ به شي

نهٔ وم ملهٔ داسې جدایۍ خبر
ما وې پهٔ ساعت کښې تلهٔ راتلهٔ به شي

وېې کړو تپوس چې راځه څهٔ غواړې
ما وې چې کهٔ راشې نو خرابهٔ به شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نهٔ یې پرېږدی دواړه سره مړهٔ به شي

هر وخت چې ژړا کړی خندا نشته دے
زړهٔ خو د خاطر اوبهٔ اوبهٔ به شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خزان لاړ شي بهار راشي ګُلان خوشحاله شي
بلبل یې د چمن وي بوراګان خوشحاله شي

ښځ خو مه راکوه مخ دې بل خوا واړوه
په پرده چې نا پوهه رقیبان خوشحاله شي

شمع چې بلېږي د محفل د پاره خاندي
زړه کښې داسې وایي چې عاشقان خوشحاله شي

راکړه جفاګانې، ستمونه کا غمونه وک
زړګے د خاطر وچوه خو چې خان خوشحاله شي

راشه په کوڅو کښې د جرګو خبرې نه شي
چرته چې په مونږ کښې د پردو خبرې نه شي

ډېره شپو له راشه چې له یو بل نه خبر شو
یاره په یو شپه د ټولو شپو خبرې نه شي

وایمه له ځان سره چې دا به ورته وایمه
راچې شي آشنا په حوصلو خبرې نه شي

زړه او ته چې وو ینو له ورایه سره پوهې شو
چا وې چې په سترګو کښې د زړه خبرې نه شي

یاره ستا د هجر اوږدو شپو شوګیرو کړے یم
ګوره چې بیا اوس په اسوېلو خبرې نه شي

خدایه خبر خاطره زړه بیا چرته ته بیا چرته
په پرده اوس په ټولو کښې د راتلو خبرې نه شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دا ستا په سترګو کښې به څه پاتې شي
رقیبه یار که مې په خُله پاتې شي

ستړے مزدور سحر وختي پاڅېږي
په شوګیرو مئین وعده پاتې شي

یو ځلې نیغ په دې لار تېر شه اشنا
چې دې کاږه وانږه کاته پاتې شي

افسوس چې ستا په خیال کښې څه ښکاریه
دغه ارمان به مې په زړه پاتې شي

وستایه ږیره د یار تېرا څه خاطره
چې په کتاب کښې دې خوابه پاتې شي

زړه په دې نه دے چې ناوړے مخ دے
چې کوم یې خوښ شي هغه ښکلے مخ دے

مخ ونه ږیره دی خو دا مخ مې خوښ دے
والله په ټولو کښې وتلے مخ دے

پرېږده چې اوښکې مې بهیږي په مخ
دا بې ګناه جانان رتلے مخ دے

څه وشو تا که دیدن بند کړو په ما
خاطر په زړه کښې ستا ساتلے مخ دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

څوک چې ستا د ګرانې مینې طلبګار دے
هغه کله له غمونو نه وزګار دے

ستا سپنګار زما په سترګو کښې غمېزي
چې په کوم لوري زه ګورمه بهار دے

د منصور خو هسې نوم دے په دنیا کښې
که یقین دې شي نو هر عاشق په دار دے

خندوې، تغیروې چې مې ستا مینه
بس هم دغه مې خزان او هم بهار دے

دا رقیب دې څه په مخکښې مخکښې ګرځي
بس د ستا را باندې هر منت ګزار دے

که دې یار له سترګو ووتو خاطره
خپل غزل مخې ته ونیسه دا یار دے

میاشتنی «غنچه» پېښور

اګست ۱۹۶۰ ع

○

خوږ خوږې د مینې په ترخو کښې انتظار دے
ښکلې تماشه په تماشو کښې انتظار دے

ستا لنډو وعدو چې په ما څومره اوږدې کړې دي
ښه دے چې د ژوند په ورځو شپو کښې انتظار دے

مه کړه ضبطه مه چې راله اوښکې وچې نه کړې
ورېږي دې د چا په دې شپو کښې انتظار دے

تا چې د وفا پلو په ما باندې ونه نیوه
ما ته څه د هجر په غمو کښې انتظار دے

لاړې د امید د زړګي شنې پاڼې مې وچې شوې
بیا دې ته سپرلیه په راتلو کښې انتظار دے

ما وې چې که نن نه وي سباله به دې خوښه شي
ورځې مې درته ګرځي په اسرو کښې انتظار دے

کله به شي ستا د حسن شمع راته بله
ګران راته د زلفو په تیارو کښې انتظار دے

ښه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلې وو
ښکلیه ستا دیدن په سرولمبو کښې انتظار دے

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خدایه خومره بې وفا زما دلبر دے
چې لۀ غمه یې زۀ مرم پۀ ده اختر دے

دهجران د لاسه شپه و روځ ژړېږم
څکه داسې مې پۀ اوښکو ګریوان تر دے

یا خو زۀ ورته نظر کولے نۀ شم
یا خو دے وړېږ پۀ لېمو ښې نو ور دے

اوس مې سود پۀ بل بشر د زړګي نۀ شي
چې لیدلے مې د یار ښکلے بشر دے

تور باڼۀ د یار دغشو پۀ مثال دي
چې ویشتلے یې زما د زړګي سر دے

دریغه زۀ خاطر خوږوه پۀ سپل قصور کې
چې پۀ څۀ باندې زما نه مرور دے

○

○

ما وې ځان را ته اشنا د ستا پۀ څېر دے
دې وې ورو ستې به تۀ پوه شې څۀ واړې خبر دے

دې وې زړۀ کۀ خېرې ستا زما پۀ زلفو
ما وې ستا هر یو کلپ ورته کاوشېر دے

دې وې زۀ یمه هرسې پۀ مهرو رونه
ما وې زړۀ زما د لوړو غرونو شېر دے

دې وې بیا تۀ مخ ښکاره کړه کۀ پښتون یې
ما وې هر پښتون پخوا لۀ سر، تېر دے

ما وې زۀ خاطر دې هر وخت یم پۀ طمع
دې وې را شه دلته کېږنه غم مې تېر دے

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شاید چې حُسن دا اشنا يې دلبر نه ړک دے
د زړهٔ جهان يې د لوګو دا سوېلو نه ړک دے
خوښه يې ستا پهٔ بڼو غشو ده ويشتنه د زړهٔ
ګنی وطن خو هسې يا ره د ازغو نه ړک دے
د ستا نصیب شه خوشحالي د بې غمۍ خوبونه
زما د خوار غريب نصيب د شوګيرو نه ړک دے
نمر مخي مخ ته يې لهٔ ورايه نا خبر کتلی
نن راته ځکه دا جهان د پلوشو نه ړک دے
راشه ګلونه ګواهان دی پهٔ صحرا کښې زما
چې ټول چمن زما د اوښکو د شبنم نه ړک دے
دا حسرتونه دا غمونه تنګ ګوګل زړه کښې
لهٔ دې خوګو بنهٔ دے هر څوکهٔ د تيارو نه ړک دے
زړهٔ مې يوه د لېونتوب پهٔ کښې سودا کړله
بازار د حُسن خو لهٔ ډېرو تماشو نه ړک دے
همدمه مهٔ را یادوه دا تېرې هېرې قصې
زما زړګے خو مختنې لا د ګیلو نه ړک دے
زما خاطر يې لهٔ شکونو لهٔ فکرونو ړک کړو
دمغ کتاب دې راله راوړه د قیصو نه ړک دے

ټک تور سوے د ستا سوے وربل دے
چې دې اور د بنګلي مخ ترې لاندې بل دے

چې څو ګام پهٔ مخکښې لا منزل زیاتېږي
اشنا ستا د دې منزل څنګه منزل دے

زمې يې شک پهٔ کومه لار دے سودائي شوم
نو زړهٔ مې هېڅ مومندلے نهٔ دے خو ستا پل دے

چې اشنا دې پهٔ کښې اوسي اے خاطره
خېبر وګڼه حرم کهٔ څو شډل دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خومره ږېږي په زړګی باندې چې غم دے
د آشنا سود به پرې نه شی واڼی کم دے

زه چې مستې پرېشان او سرګردان یم
مېرېو غم یې لکه زلفې پیچ و خم دے
د هجران د لاسه شب و روز ژړېږم
راشه یو وارې په سترګو مې تور تم دے
هغه خاوره مې دارو ده که چا راوړه
په کوم ځاې باندې یې ایښے چې قدم دے
ټول عالم یې په صفت د سخاوت کا
ګیله څه کړم چې دا خپل نصیب مې کم دے
زه خوشحاله مستې شومه په خندل یې
خلقه ما او په جانان کښې کوم یو کم دے
چې دلبرې په ژړا پورې نن خاندی
نن وچ شوے مې د سترګو کله نم دے

حکیمانو له مه ورومه خاطره
د یار شونډې دې پرهر له مرهم دے

ستا په انتظار کښې ماته کال څه دے
دومره لا ماندہ نه یم ستا خیال څه دے

سوزی هم هغه چې پرې بلېږی اور
خاندہ لے اشنا تاته ډغال څه دے

تاکه په شاله کښې پټه ولېدم
بیا به داسې واڼې چې مشال څه دے

زه دې مېرېو غم د زړګی داغ کړم
ماته لا د ستا په جبین خال څه دے

ما خو درته وېل وېرېږه مې مه کوره
وګوره خاطره اوس دې حال څه دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې نږه ؤ مې ستا پهٔ تور دے پهٔ بل تور مې پېرزونهٔ دے
نظر چې ستا پهٔ لور کړم پهٔ بل لور مې پېرزونهٔ دے

اے مجبوره چې مې ورانه نهٔ کړې دا د زړګي خونه
ارمان پهٔ کښې د یار کړمه پهٔ کور مې پېرزونهٔ دے

دا نهٔ چې صبر بنا پست باندې شېدا دے زما زړهٔ
د ستا پهٔ مخ دې سوزي خو پهٔ اور مې پېرزونهٔ دے

پهٔ غېر ستا د محفل ځنې بې نهٔ شي ځهٔ ګذران
د دردي به خاطر خو پهٔ پېغور مې پېرزونهٔ دے

چې لب نظر مې د بصر پاتې دے
جوړ چې منزل ته ډېر سفر پاتې دے

شپه کهٔ اوږده د خوږو زلفو ده ځو
وار دې د سپین مخ د سحر پاتې دے
زار دې د مینې د لمبو ځنې زړهٔ
لا مې پهٔ مینه کښې ځیګر پاتې دے
تېرېږي د شپې وګړه کهٔ وکړې یقین
ستا انتظار را نه سحر پاتې دے
د انتظار ډېرې چې تته نهٔ شي
اوس خو شپه تېره شوه سحر پاتې دے
ما خو د ستا پهٔ سر وطن ګڼلو
خبر شه اوس را نه خبر پاتې دے
نهٔ او انکار لهٔ تا پهٔ ګومو سترګو
لا مې د تن د پاسه سر پاتې دے

نهٔ د دربار پهٔ خُلهٔ رخصت شکه شم
د یار خاطره چې خبر پاتې دے

[illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سترګو دې چل چې د خندا زده کړے
سترګې زما چل د ژړا زده کړے

په لندو پلونو به يې ښنګه ځمه
ما خو تل تک چې د صحرا زده کړے

تن دې ونه وې په وعده کښې راته
صره وعده کښې دې سبا زده کړے

خاطره طمع د وفا مه کړه
اشنا خو يې چل د جفا زده کړے

د ځان سينګار ولو کښې مسکى وې ما ليدې
زما د زړه په سولو کښې مسکى وې ما ليدې

پرون مې څه پرواه سته په ګذاب نه وه صنم
زما په زړه وېشتلو کښې مسکى وې ما ليدې

شاهد چې وه د دريا ده حيرانتيا مې هغه وخت
اښين ته په کتلو کښې مسکى وې ما ليدې

خفه يمه په دا که بنه يې ستا له سپي کړم
رقيب ته په ويلو کښې مسکى وې ما ليدې

لبان دې لکه پاڼې انګى نې سره ګلونه
سحر چې ته په ګلو کښې مسکى وې ما ليدى

خبرې په غصه کښې کېږى هم د چا خاطره
اشنا چې په کتلو کښې مسکى وې ما ليدې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اشنا چې نن لیدهٔ تېرې وعدې را یادېږي
دا وصل که هجران دهٔ چې کیږي را یادېږي

بس دهٔ چې ستا ارمان پهٔ زړهٔ کښې نن خلاور[1]
دا نهٔ چې ماته نورې مرحلې را یادېږي
ستم چې فراقجن به نن سبا را یادېږي[2]
لهٔ ما چې اشنا لاړهٔ ماته شپې را یادېږي
کهٔ هر څو شوې، نن یادله چې هېر دې وشم بنهٔ[3]
پخوا چې لا پهٔ زړهٔ کښې اوسېدې را یادېږي
وم دومره لېونے ستا د پرېشانو زلفو نهٔ
چې چرته خو به خاوري باد ېږي را یادېږي
زما د زړګي یادشي د مخکې نظر سره
پهٔ هیڅ نهٔ هېرېدلي هم داسې را یادېږي
دا نهٔ چې اَهو چشمه اوس یې غښتې ستا پېژنم
د ستا خمارې سترګې لا ډېرې را یادېږي

بېګا چې شمع ږدیه هر څهٔ هېر دهٔ د خاطر
د ستا د محفل ښکلې تماشې را یادېږي

[illegible]

۱۰۹

زما د اُمېدونو ورځې شپې وغزېږي
هر څو ستا د منزل کهٔ مرحلې وغزېږي

اوس چرته تر ېنه لاړ شم لېونے چې کړه یار
هر ځاې کښې یې د زلفو زولنې وغزېږي

نمر مخینه اوس دې سپې لاړې ماته کړه ګانې
نظر کهٔ ستا د مخ پرې پلوشې وغزېږي

چا هسې داسې ږدي چې خاطر کړه یار ګله
پهٔ دې د رقیبانو جنازې وغزېږي

له مصرع یې معنی ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې ښکلې وې ، وخندېدې شونډې
خود به د سترګو غوښېدې شونډې

دا ته چې لاړې شونډې ځبګ و نه وې
بس کړه په تا به یادېدې شونډې

سترګو له زړه کړه قسمونه ورکړم
ژړګیه ته کله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کښې رپېدې شونډې

○

○

پروشو مه په دې چې په ګنځل کښې خنګه ښکارې
وخانده یو ځل چې په خندل کښې خنګه ښکارې

ستا د تصور په یو جونګړه کښې او سېږمه
ته خو راته وایه په محل کښې خنګه ښکارې

خوشې به په باغ کښې ته په غوټو کې خپل ځان ته
ګله د آشنا په سره منګل کښې خنګه ښکارې

سترګې یې په ما کښې دې چې ګورمه هرچا ته
نن راته اے شمعې په محفل کښې خنګه ښکارې

تا به په آئین کښې ځان لیدلے په یو رنګ وی
راشه د خاطر په هر غزل کښې خنګه ښکارې

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اے ګله! چې ستا پڼې د خندا نه سترګې لاړې
نو خود يې لمبې برېږي د ژړا نه سترګې لاړې

نرګسه! پس له دې به يې د ستا په سترګو ګورم
نظر يې وه آشنا، چې لاړه زمانه سترګې لاړې
هم دا دې بد نګه شوه مه ګوره پار له راهزنانو
اے ګله! د دوستو وړاندې يې له تا نه سترګې لاړې
ما وې چې که ورګورې نو اوس بيا مخ پټوې
نو ګونزې يې ګريوان ته له حيا نه سترګې لاړې
يو بل ته په کاته شو او په نهونو زلزلې وې
محفل ته چې ته راغلې د هر چا نه سترګې لاړې
لږ راشه شمع رويه! لږ يې وګوره چې څه شوم
دستا په تماشا کښې يې له ځانه سترګې لاړې

نو څه شو که مې د خاطر سترګې په تا نه شوې
چې وېرې داسې وينې له دنيا نه سترګې لاړې

مياشتنۍ «قند» مردان
(غزل نمبر) جولائي، اګست ۱۹۸۹ع

که دې دا زلفې په لاس راغلې آشنا بيا به څه کړې
که نه عادت له دې بلا سره شم بيا به څه کړې

در ته کتې نه شم حيران يم د آشنا سينګاره
تا مې چې داسې په آشنا وکړل په ما به څه کړې

څو به بښېږې او دا دننه تل ته ماته کړې
چې يې پېرزو نه وی دعا مخنه آشنا به څه کړې

چې څه يې وکړل مخنه يې تول وکړل په تا خاطره
دا يه چې تاله په لاس راشی په آشنا به څه کړې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

په بېره خوشحالي بنه نۀ ده بيا رانه هېرېږي
کله کله غم راکوه تل چې مې يار دېږي

زۀ دې يم لمڅے پېښېدے نۀ شي رانه شمېږي
خدايه و د دنيا نه په تيارو کښې بنه بنکارېږي

ماته د اشنا د وعدې هر يو ځاې اشنا دے
اے وېه يه نظر ته په هيڅ هم نۀ مرېږي

سڅا به د خاطر نه وی په زړه کښې خۀ تورشوی
دومره بې پروا يې چې په مخ کښې مې تورېږي

ے ۔ ستړي نه، او، ديوان خاطر، دوايي وکا پرېږد کښې ۔ تا ايکلے شرے دے رحي خيال مېخمکري

لکه مجنون غونډې گرځم په بيابان در پسې
وايم په خُلۀ ليلیٰ ليلیٰ خيرې گرېوان در پسې

نۀ شوم خبر نۀ د وصال لۀ خوشحالی نه چرې
لکه وحشی گرمه غمونو د هجران در پسې

نۀ دې اشنا يم نۀ چې بيا راته آشنا وواې
پروا يې نشته دے په تا نۀ گرم خفګان در پسې

چې ته بيا نۀ واې په ما چې ته شيدا نۀ يې ته
کۀ د کمرو چې گذار نۀ کړو خپل ځان در پسې

په حال خبر شه چې نن دې رانۀ شي خواله زما
چېرې په لاس کړې خاطره رقيبان در پسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

راشه اے ماهِ تابان په توره شپه کښې
یم تر زلفو پرېشان په توره شپه کښې

لاړ تېر کړو بې پروا یم ستا په عشق کښې
لکه بحر یم روان په توره شپه کښې

په خندا مې ستا قسم وی شمع بوبه
څو به کړمه داګریان په توره شپه کښې

زړه خاطر د ستا د زلفو نه ځار نه کړم
مالیدلی دی ماران په توره شپه کښې

○

چې د سترګو دی ښکار زړنې زما سترګې
چې یې نه شي کړے پوښتنې زما سترګې

زړه که جکول کړمه د اوښکو په زنځیر کښې
چې درکوم شی نمڅنې زما سترګې

مرګ ژوندون دے لبې راکوره د زړه سره
درنه غواړی جو ږه بخښنې زما سترګې

دهرچا دې دیدنونه مبارک شی
وینې ستا د پېرزوینې زما سترګې

په ژړا باندې خو نه شي چې زړه ژاړم
وکې ستا د درلسنې زما سترګې

ستا د سترګو کړی خاطر چې نه درکوی
هسې نه چې دی پارنې زما سترګې

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خورد د هرې یوې کوڅې شوې زما سترګې
چې د ستا سترګو ته غلې شوې زما سترګې

ستا منزل ته به د زړهٔ په سترګو رسم
په تلو تلو کښې مرحلې شوې زما سترګې
څهٔ زوخونه پرې ډګر مر او ښکو اوړې
په ژړا د غم پېغې شوې زما سترګې
چې صبا بېګا یې ستا په در کښې نیسم
خورد د هرې یوې ناوې شوې زما سترګې
بیا مې هغه خپلې سترګې خپلې نهٔ کړې
چې له ځانه نه په دې شوې زما سترګې
اوس په دم کښې د یار زر ځل دیدن غواړي
د اول نه وېرې ښې شوې زما سترګې

نهٔ خاطر به په ترخو زړهٔ اوس عادت کړم
چې په تا باندې خوږې شوې زما سترګې

میاشتنۍ «غنچه» ستمبر ۱۹۶۰ ع

د ستا چې نهٔ وینم دا تورې سترګې
پهٔ کار مې نهٔ دی دا پورې سترګې

نهٔ به یې د بل سترګو ته پورته نهٔ کړم
د ستا پهٔ پل مې دی نسکورې سترګې

ساقي د ستا پیمانه څهٔ کومه
چې د اشنا مې دی مېخورې سترګې

خاطره ژاړه له هجرانه سره
پهٔ تصور کښې خړې کړې سترګې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څۀ وشو چې سترګې مې پۀ تا باندې خوږې شولې
چا ته پوره نۀ شوې چې دستا پۀ لور کږې شولې

ګوره دا ګرېوان مې چې وحشت څنګه تار تار کړلو
نۀ شلېږې دستا د زلفو څنګه حلقې شولې

ما خو پټولې چې دستا خُلۀ وېره آسانه ده
ګرانه شوله ځکه دومره خُلې چې راپسې شولې

اوس هم ستا د مینې افسانه زما پۀ شونډو ده
خورې افسانې مې پۀ نړګوټي کښې ورستې شولې

سترګې د خاطر کۀ ستا پۀ سترګو تېر وتلې دي
ګورمه دا بدې کۀ زما په حقله ښې شولې

تا به کتو غل چرته خاطره د ورک شوې نۀ
نۀ ګورې چې تا ته د اشنا سترګې بس غلې شولې

چې اشارې کړې ایسار به یم ولې
چې پښېمان یې تیار به یم ولې

پۀ یو ساعت کښې مې بیا بیا ټهوې
چې اوس ټهوېږم قرار به یم ولې

دریغه چې سر دې د ستم نه وے نۀ
چې نۀ سرکېږم آزار به یم ولې

نور به دې څۀ وکړې بانۀ په خاطر
ټول دې پرهر کړمه وېرېږم ولې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوښکې نهٔ کمېږي څوړا ماتې شي
تا چې خندا وکړه نورانياتې شي

څوڅلې د اوښکو سره درغلم
دا ځکه جرګې او ننواتې شي

څو به کوري ستا سترګې نما سترګې
لرې دې وي خپر دے هوچې نياتې شي

تا چې د خاطر سره څهٔ کړي دي
خپر دے اشنا دا مې درته پاتې شي

تهٔ به پهٔ زړهٔ کښې ماله څهٔ راکوې
کهٔ راکوې ماله به زړهٔ راکوې

منع به نهٔ شم ستا لهٔ دره څنې
پهٔ دې دې نهٔ یم کهٔ څهٔ نهٔ راکوې
څهٔ لوې اختر دې د ځوانۍ تېر کړلو
تهٔ به لا سونه ماته بنهٔ راکوې
داسې چل وکړه چې پېر ودو د پېږم
سبا به ښکليه يوه لمبه راکړه
دا خوشحالي به ماته څوک راکوي
چې ټول غمونه راله تهٔ راکوې
چې پرونه او ګورې دې کړم نو ماله به شوې
اوس څو به هر څهٔ پهٔ کالهٔ راکوې

ضد لهٔ خاطره سره مهٔ کوه تهٔ
کهٔ یې اوان راله پهٔ خُلهٔ راکوې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تهٔ ما ستا بلې يو پهٔ سله نهٔ يې
دا تهٔ زما پهٔ وينا څله نهٔ يې

کهٔ څوک خپل ځان درته ذرې ذرې کا
خپله کوې تهٔ د چا خپله نهٔ يې

دا تهٔ څهٔ چرته يې چې نهٔ يې نهٔ يې
هر وخت زما سره تهٔ څله نهٔ يې

خاطر به هم پهٔ تا اعتبار کوي لا
تهٔ څو هم هغه يې څهٔ بله نهٔ يې

هر څوک کهٔ چې د زړهٔ قرار لوله راځي
پوهېږم ولې نه چې قتلولو له راځي

بلبل کړي د ګل وصف کهٔ بهار وي کهٔ خزان
بورا تهٔ څو يې بس يو بنګلولو له راځي

غمونه د اشنا زهٔ اوس پهٔ هيڅ نهٔ هېروم
اے غمه د دنيا کهٔ هېرولو له راځي

ارمانه د اشنا شه د اشنا سره مېشته
چې زړهٔ ته د خاطر ازارولو له راځي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سندرې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

داسې راته ګورې لکه ته چې راته ګورې
نیغ مې لهٔ زړګی وُځي کابهٔ چې راته ګورې

کله چې د زلفو ورېځ لرې کړې لهٔ مخه
شې دې پلوشې ښکلې بانهٔ چې راته ګورې

هغه وخت لږ وېروک ته چې مخ راځنې پټ کړې
داسې معلومیږي لکه ښهٔ چې راته ګورې

ته زما د زړهٔ نه دخپل حُسن تپوس وکړه
زهٔ به درته ووایمه څهٔ چې راته ګورې

تن خو مې خاطر وکړه چې مهٔ راته راګوره
زهٔ درته کتے نهٔ شمه ته چې راته ګورې

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوس را نه هيڅ نهٔ شي خطا ده
لهٔ مرغهٔ مرغهٔ وو تمه
ګرانه اشنا دا ي سزا ده
نهٔ چي پهٔ تا مئينېدمه

نهٔ در نه خنګه هېرېدمه   خپلو وعدو نه وشرمېږه
تاچي خندل نهٔ ژړېدمه   لهٔ هغو شپو نه وشرمېږه
هېره زما تا له دنيا ده
شام وسحر دې يادومه
ګرانه اشنا دا ي سزا ده
نهٔ چي پهٔ تا مئينېدمه

غرېهٔ غرنهٔ وهي صنمه   چي وي ګړندي لغريه راشي
درته پهٔ زړهٔ کښې به يي ساتمه   پرېږده چي مې بندهٔ پهٔ جفا شي
زما پهٔ سترګو کښې حيا ده
نهٔ يې پهٔ څهٔ درواړومه
ګرانه اشنا دا ي سزا ده
نهٔ چي پهٔ تا مئينېدمه

تل به پهٔ مرچا داسې کيږې   پهٔ داسي خلقو چي اعتبار کا
لهٔ خپله ځانه چي خبرېږې   لهٔ ګېرنګونه به يې ګذار کا
د ښکلو مينه بې وفا ده
نهٔ به يې څهٔ درته ستايمه
ګرانه اشنا دا مي سزا ده
نهٔ چي پهٔ تا مئينېدمه

خاطر خرمهٔ وے دړکلي   اوس يې ژړوندون اختيار دے
هغه چي تا درته خندلي   نن يې دنوريکي خندا تور دے
زما د زړهٔ خوښه ژړا ده
ځکه يې نهٔ قرار ومه
ګرانه اشنا دا مي سزا ده
نهٔ چي پهٔ تا مئينېدمه

ـــه دا په ځای د (لهٔ) په ځای (د) لیکل شوے دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې يې ستر کې ديدن د اشنا نهٔ کا
زړهٔ يې غم د نورې دُنيا نهٔ کا

نهٔ به خنهٔ کړم گريبان چې يار راکړې گل
پهٔ زخمونو ملهم به کېږدي د کوګل
هسې هسې يې يار خندا نهٔ کا
زړهٔ يې غم د نورې دنيا نهٔ کا

ايله زُلفې يې اوس غُنچې ته جوړې شوې
دواړه شونډې يې خندې ته جوړې شوې
مل به خنګه زما سودا نهٔ کا
زړهٔ يې غم د نورې دنيا نهٔ کا

د ستا مخ ته زما نظر ورسېدو
هغه اور يې سم تل تر څټګې ورسېدو
يې لهٔ سوزه خو څوک ژړا نهٔ کا
زړهٔ يې غم د نورې دُنيا نهٔ کا

اے خاطرهٔ کيلې د خپل يار ده مهٔ کړه
تهٔ طمع د دل اَزاده مهٔ کړه
اے شباب خاطر د ميچا نهٔ کا
زړهٔ يې غم د نورې دُنيا نهٔ کا

شوې د زړهٔ ستر کې سپينې اشنا تا پسې
راشه کهٔ يې وينې اشنا تا پسې

لبا نو ستا نهٔ د بنا مار پهٔ شان خوږے يمه
نهٔ دې د ستر کو پهٔ بنړو باندې وېشتلے يمه
څې يې لهٔ خُلې نه تورې وينې اشنا تا پسې
راشه کهٔ يې وينې اشنا تا پسې

پهٔ دې هجران کښې به تر څو پورې کړېږمه زهٔ
شام او سحر لکه ماشوم غونډې ژړېږمه زهٔ
او بنکې يې څې پهٔ مخ رنګينې اشنا تا پسې
راشه کهٔ يې وينې اشنا تا پسې

چې تهٔ کوې پهٔ ما ظلمونه راته پېغور دے صنمه
خاطر کوی در ته سوالونه پهٔ زړهٔ يې نور دے صنمه
وهم رباب لکه د مينې اشنا تا پسې
راشه کهٔ يې وينې اشنا تا پسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نۀ ومه خبره نۀ، تا چې زړۀ با بُللے دے
تا ووې ربار ته پس لۀ دې به څو راځم
خبر دے کۀ تش تور ې دې پرون زړګے شپلے دۀ
خیال ې وۀ سکار ته پس لۀ دې به څو راځم
وښایه څُکر راته — اوس د زړګی سر راته
وایه د بڼو غشو پۀ کوم کوم ځاې ویشتلے دے
لاس کښې آئینه ې وه — کړې چې کینه ې وه
ماکتل رخسار ته پس لۀ دې به څو راځم
څنګه مرې در شمه — پۀ حال دې چې خبر شمه
لاس کښې دې رقیب راته ډک تور پک نیولے دے
یو غلې در غلے وم — بیرې دې زغلولے وم
غلے وم دیدار ته پس لۀ دې به څو راځم
ما چې کوم ستم کړے — اوس ې پۀ تا کم کړے
دا دځوانۀ ولاړ پۀ ما ترن سبا راغلے دے
شوخاطر غلام دستا — کړې به تل سلام دستا
پرې ېږده دربار ته پس لۀ دې به څو راځم

ترن خو را ته مۀ وایه چې نا — ترن سبا
سو دې ساقی نۀ شی پۀ مینا — ترن سبا
وواېه اشنا راته، تۀ زما تعبیر نۀ یې
وی چې تل پۀ خیال کښې ې تۀ صفه تصویر نۀ یې
بله راته ښکاری دا دُنیا — ترن سبا
سو دې ساقی نۀ شی پۀ مینا — ترن سبا
راکړه ساقی داسې مئ چې شی زما اوستا نشه
هم پرې دچوپتیا نشه هم پرې د دنیا نشه
جام دلبر راکړه پۀ بیا بیا — ترن سبا
سو دې ساقی نۀ شی پۀ مینا — ترن سبا
ترن ضر دې را جمع څۀ پۀ مئیر کښې کېفونه دک
ساتګو پیمانو کښې دې رنګ پۀ رنګ ستونه دی
ګُلې دخاطر شه پۀ رښتیا — ترن سبا
سو دې ساقی نۀ شی پۀ مینا — ترن سبا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

طلب کړم صنم چم په چم
لوند مې کړېوان دے څاڅي مې نم

مينه وفا دې نشته
په چا پروا دې نشته
وېره له چا دې نشته

کړه ستم طلب کړم صنم
رنګ مې تک تور صنمه
سوے په اور صنمه
کومه شور صنمه

وکړه کرم طلب کړم صنم
مينه بهار دے دستا
چمن ګلزار دے دستا
خاطر ماليار دے دستا

د ګل په چم طلب کړم صنم

لے متن کې او دیوان کښې مصرع داسې ده «په چم په چم طلب کړم صنم»

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

چې ستړګې نه وباسې، زما او ستا نه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنيا نه

زما او ستا دلته څه دی، خوږه مينه
دا خو هر چرته کېږی، چې داسې وينه
ځان له به جوړ کړو بوستان، په بيابانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنيا نه

خوبه په وېره سره، ديدن په غلا کړو
په انتظار کښې سره، بېګا سبا کړو
ته شه له زلفو تېره، نه له کړېوانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنيا نه

دا ړک د مينې زړونه، به دواړه يو سو
ځکه چې ځنګل ته لاړ شو، هلته به او سو
يو دې چار ګل په پوره بل دې پېزوانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنيا نه

دا مې په خوا خاطر کښې، نه وو صنمه
چې زه خاطر به شمه، په خاطر جمعه
ځکه چې ستا له غمه، زه يم پرېشانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنيا نه

لے متن کې او دیوان کښې (د) دے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د سپږ نه کال ته ډېر غمونه
لهٔ داسې ژوند نه مرګ بهٔ دے راډې شینه
الله دې خیر کړي
ستا د ماښو فریادونه
هېر به مې نهٔ شي
لکه د زانو قطارونه
هېر به مې نهٔ شي
پاس پهٔ اسمان کښې جهانونو سره ځینه
الله دې خیر کړي
د پښتنو فقیرو ژوندونه
ځنګه به تېر شي
تېر خو به شي پهٔ لوږه تنده
ځنګه به تېر شي
پهٔ مصیبت به دې څوک سرته رسوینه
الله دې خیر کړي

نوم د پښتو راځني هېر شو
څوک مې یادېږي
غم د هغوی را سره ډېر شو
څوک مې یادېږي
څوک چې د قام او د اولس خدمت کوینه
الله دې خیر کړي
خاطره صفحه خلق ستا یه
پهٔ خپل کتاب کښې
تل پهٔ بار بار دغسې وایه
پهٔ خپل کتاب کښې
چا چې سر ورته پهٔ وطن ورکړي دینه
الله دې خیر کړي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شوګیرې توللي په سبا سبا کښې تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

ستا د بنا پسته سترګو د یاره
فکرونه مانه بنګلیه یاره
څو مره لبې ې په زړګوتي باندې تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

د خداې د پاره بس ګډ راشه
که مړ وډې راځلاشه
ستا د راتلو په انتظار ې سترګې ستړې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

دا ته چې لاړې د بل چا شوې
زما د زړه څخې جدا شوې
زما د ستړې شوګیرې دې تولې هېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

خاطره زه ځان ته حیرانه یمه
که لېرا ګوري بس روانه یمه
د پېغلتوب ملګرې تولي دا نه ګېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

د قافیه د رسته ده

واوره صنم زړه چې نه شي له تا نه
ویلې نه شم زه څه له حیا نه

دغه ستا د مینې درد و نه بنه دی په ما
زړه ې د ستا د یاره وانې چې وی دې په ما
واوره صنم

په کومه لاره بنکلیه چې قدمونه کېږدي
د هر د مېنو په زړه باندې داغونه کېږدي
واوره صنم

زړه ې له خپله کوره تښتي چې راشې صنم
خاطر د هر ګران دے یاره ما چې په خنداشې صنم
واوره صنم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

پهٔ تش دیدن باندې مې نو نو مشغولېږه
څم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

لهٔ هرچا پټه پټه ستا یارانه به کړمه
تاله چې درشمه زهٔ څهٔ بهانه به کړمه
پهٔ انتظار کښې مې لهٔ ځان سره ژړېږه
څم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

کړم دا وعده درسره چې تا به هېر نهٔ کړمه
یو ساعت بې لهٔ تا به پهٔ نور څهٔ تېر نهٔ کړمه
پهٔ دې سودا مې ُودهٔ کېږه راویښېږه
څم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

نښه د ستا او زما، ماهِ تابان شو سره
بل مې کاروان د ستورو پهٔ کهکشان شو سره
د سبائی د خیال خوبونو کښې زنګېږه
څم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

ځان ته دا ټوله دُنیا خاطره ما وکړنه
پهٔ کښې مې مخ او زُلفې بېګا سبا وکړنه
د زړهٔ پهٔ مینه مې پهٔ سترګو کښې اوسېږه
څم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

لهٔ ګه پهٔ دیوان او مشاعره کښې (د،) دے

تهٔ چې پهٔ مرګ زما رضا یې
ما ته قبوله دلربا یې
ستا رضا ده چې داسې ژړېږم
پهٔ عالم کښې داسې ګرځېږم
پهٔ محبت کې نا رضا یې
ما ته قبوله دلربا یې

عاشقي وه پېدا لهٔ اوره
لږ زما سوی زړهٔ ته وګوره
جوړ پهٔ معنیٰ قیمت بها یې
ما ته قبوله دلربا یې

خاطر ته ګوره داسې حیران دے
پهٔ محبت کښې ستا بندیوان دے
یې کبرجنه بې رښتیا یې
ما ته قبوله دلربا یې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوبنه دې شوه وله زما داشنا مینه
اے زړه غمګینه

اے زړهٔ زړې شه
خاورې ایرې شه
څڅي د سترګو د زړګ وینه
اے زړهٔ غمګینه

راشه کهٔ وینې
د زړګی وینې
د یار پهٔ غم کښې چې دوی راځینه
اے زړهٔ غمګینه

خاطره دا شپې
تا نه جدا شپې
جوړه د وصال شپې د یارکه دینه
اے زړهٔ غمګینه

اوس به وطن د سرو ګلونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
څهٔ به د ښکلو نګهتونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
بلبله ستا د تماشو ورځې دی
راشه هم دا دې د نغمو ورځې دی
نه چې لا هغه د ازغو ورځې دی
ځان کړه پهٔ خود اوس د ګلو ورځې دی
راشه چې ژوند دې د کېفونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
اوس به تول بوټی سره ځان وښائی
څوک به ګلی څوک به ګلان وښائی
لاله به هم خپرې ګرېوان وښائی
هم به بلبل شور و فغان وښائی
اوس به ښاخونه د رنګونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

جوړنه به ولونه د وربل جوړوی
په کښې ځایونه به د ګل جوړوی
سره سره غنچونه به منګل جوړوی
په آئینو کښې به کاګل جوړوی
دغه جهان به له نازونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

ښکلی ځلی به په شملو کښې بندی ګل
اوس خو به جونه په کمڅو کښې بندی ګل
ډېر ارمانونه به په زړو کښې بندی ګل
څوک به د زړه په پرهرو کښې بندی ګل
داسې به زړونه په داغونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

زه کوم ژړا د چا خندا نه وینم
چې يې ليده هغه رڼا نه وینم
ګل د رخسار چې د آشنا نه وینم
زه نور ګلونه د دنيا نه وینم

څوکه جهان له ديدنونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

د ارمانونو لوے جهان رنړوی
زړه په ګوګل کښې چې جانان رنړوی
د مينې ګل را نه هجران رنړوی
نه کړی خاطر دغه بوستان رنړوی
د مغ کتاب دې د رازونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

ښه به د ښکلو نګهتونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړګے مې غواړي شمع رڼه سوزېدل
راشه يو ځل

ارمان مې دا دے که پوره شي
د رنځ دارو مې د اشنا سره لېدل
راشه يو ځل

خو به شوګير کړم راته وايه
واړه خوبونه راځني وتښتېدل
راشه يو ځل

که ديدن کړې تلوار را وکړه
همزولي راغلي خوروى مې تور وربل
راشه يو ځل

عاشقان ګوره حال يې څه شو
لکه پتنګ چې په لمبو وسوزېدل
راشه يو ځل

سوال د خاطر منظور کړه ياره
جفا دې پرېږده د وفا وکړه کتل
راشه يو ځل

نن دې وربل په کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زه اور راته بل دے

د ډوند کاروان مې دے د غم غره کې روانيږي
واوره فرياد مې د جرس په اوازونو کېږي
تلے دې پل په کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زه اور راته بل دے

ترڅو د هجر دا اوږدې شپې او تيارې به وينم
سبا د وصل به وى لرې که نږدې به وينم
د ستا منزل په کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زه اور راته بل دے

خاطره نن دې که لږ سم راته کتلي وے
واړه ښايسته به دې لۀ زړۀ ځنې وتلي وے
د کتو چل په کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زه اور راته بل دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستړګې نیولې دي ما ستا په رخسار کښې
او به او به شول توري مې په خمبار کښې

ما چې لیدلې ، ستا ښېو کښې پل دے
غم د وحشت ، وحشت راسره مل دے

اوس مشغولا کوم په دغه لار کښې
او به او به شول توري مې په خمبار کښې

نه دررسیږې نه درته غږ شي
نه رانه خبر شي نه رانه ښه شي

داغه ژوندون دے په انتظار کښې
او به او به شول توري، مې په خمبار کښې

یار يې له ښکلو سره روان دے
دې تماشې ته خاطر حیران دے

لکه سپوږمۍ دی، ستوري قطار کښې
او به او به شول توري مې په خمبار کښې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

زما په طمع به کړې تېر هسې وختونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې درته کوم

ما ته را یاد نه دی څوک زه په خپله کښې یمه
په زړګي غم نه لرم په خوشحالۍ کښې یمه
زه لېونے یم چې کوم دومره فکرونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې درته کوم

لېونی نه یمه چې، دغه سودا کومه
په تا دې اور بلېږي زه څه پروا کومه ے
چې بیا مسرورې راته نه کا پېغورونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې درته کوم

ے متن لرله اوښتلو کښي د ډاکټر مصرعي داسي دي :
لېونی نه یم چې دا سودا کړم — په تا دې اور بلېږي زه څه پروا کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دومره ونګاره نهٔ یمه چې خپل ځان وو وینم
چې په ائین کښې ګورم آئین پرېشان وو وینم
جانانه ډېر درپسې ګرځم ارمانونه
زهٔ دې یاره نهٔ یم دومره ونګاره نهٔ یم
چې درته ګورم

زهٔ چې ګورم له ځمه مئین سوزېږي په ما
لکه د اور په شان سپېڅلې ځلېږي زما
خاطره مې راځه بلېږي سرهٔ اوږدونه
زهٔ دې یاره نهٔ یم دومره ونګاره نهٔ یم
چې درته ګورم

تورې سترګې دې اشارې کا — سرې شونډې لمبې کا
زړه کښې راته وایه — چې زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

کله بانړهٔ راته انغي کا — پېښې د ګلو اننګي کا
چې مسکي شي بیا سترګې مرې کا — سرې شونډې لمبې کا
زړه کښې راته وایه — چې زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

بیا چې ارمان د بسر ته وي — کړه چې ځهٔ دې نن په زړهٔ وي
چې مې خلق ټول تماشې کا — سرې شونډې لمبې کا
زړه کښې راته وایه — چې زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

د انتظار په تورو شپو کښې — دا دې خاطره په تیارو کښې
خپلې او بنګړي دې ځان ته درېږي کا — سرې شونډې لمبې کا
زړه کښې راته وایه — چې زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

۱ متن له ادیبانو کښې (ن) نشته
۲ متن له کښې دا بند نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې تهٔ سبا به ځې ژړا بهٔ تا پسې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

دلبره ستهٔ راته معلوم یې
مسې خو نهٔ چې تهٔ ماشوم یې
گله نه یې بهٔ ما مظلوم یې
چې نهٔ پوهیږې لهٔ هغو سره وعدې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې ستا د مخ پهٔ تماشا وم
دغه وصال وهٔ کهٔ جدا وم
نهٔ یم خبر پهٔ څهٔ سودا وم
چې تماشا مې ستا د مخ د تماشې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې پهٔ غمونو کښې دې ګیر کړم
اوس دې دلبره څله هیر کړم
کهٔ دې یو ځل پهٔ دیدن سېر کړم

ګنې لهٔ غمه به دې سر شم بیا مړې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې د اغیارو زما یار شي
بس اوس مې قتل ته تیار شي
اشنا زما څخه بیزار شي
بیا مې نشته خو پهٔ خپله مې ذبح کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

شکه قبول دغه بهتون کړم
څهٔ بې لهٔ تا بهٔ دې ژوندون کړم
دلبره مینې دې مجنون کړم
جانانه اوس را پورې ټوقې مسخرې کړه
را یادې دغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

د ستا چې نهٔ یمه د چا یم
راغلې دایم پهٔ خندا یم
مړ وو نهٔ یمه پخلا یم
خاطره بیا کهٔ مړ وو شوم نو گیلې کړه
را یادې هغه شپې کړه زما نا ترسه یاره

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تېر به د ستا د حسن وار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

چې نه را درومې اشنا نو وعدې څله کوې
هغه پرون دې څه وې نن چې بیا باله کوې
زما یقین ستا په اقرار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

سترګې مې پې له تانه د چا په لور نه ګوري
د ستا له مخه څنې مخونه نور نه ګوري
مرې به کله په دیدار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

زه د بل چا د مینې اشنا څه طمعه نه کړم
زه به له نورو سره ستا مینه سمه نه کړم
په ما خاطر دې که اعتبار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

له منزلونه او دیوانه کتبې (چې) دے

چې نه را درومې یاره ته، منع دې کړم یاد زما
نه شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

ان د یو ساعت مهمان د لې
واوره زما یو خو ګیلې
تېر به شي ستا شباب، سر دې نه کړو مراد زما
نه شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

چا ته بنکاره کړم خپل ځیګر
نه کړې پروا یې پرې دلبر
نورې دې څوک چې یې واوري دغه فریاد زما
نه شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

که بنه دې شي په سر زما
وی دې پیشکش دلبر زما
وائي خاطر شه نار له تا، نشته باقي جائیداد زما
نه شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زهٔ جهان څهٔ کړم چې نسر مخيه ياره تا ووينم
ښکله دنيا ووينم   ښکله دنيا ووينم

ستا د کاکل په توره وشپو پورې لاشپې څهٔ دی
ستا د سرو شونډو انګو پورې غنچې څهٔ دی

دی تماشه چې د ژړا چې دې خندا ووينم
ښکله دنيا ووينم   ښکله دنيا ووينم

د ستا په مينه کښې د خلقو خندنے خوښ يم
خود خپل عقل نه وزګار شم ليونے خوښ يم

راسره غم د ليونو شی چې صحرا ووينم
ښکله دنيا ووينم   ښکله دنيا ووينم

ګله چې ما خاطر ته ياد شې ټول جهان ګل شی
له پېره هجره ضرېو ګل چې د چشمان ګل شی

خدای خبر بيا چې زهٔ به ستورے د سبا ووينم
ښکله دنيا ووينم   ښکله دنيا ووينم

د قام ځلمو ستړګې مو پورته کړئ خپل ځان وګورئ
چرته کښې ودرسېدهٔ ، وګورئ جهان وګورئ

دقام ځلمو زموږ هـمدغه د ختو ودځې دی
دا مو د ژوند د بنهٔ کېدو د خوشحالو ودځې دی

د نمر په شېرې خپل طاقت په ټول جهان خور کړئ
په خپل همت هـر چرته نوم د پاکستان خور کړئ

شاته نور مهٔ ګورئ په وړاندې خپل قدم کېږدئ
په ورانو لارو باندې مهٔ ځئ قدم سم کېږدئ

لهٔ مخې لرې کړئ ازغی ځان ته ګلونه کېږدئ
شی چې اغيار در ته حېران هلته کښې پلونه کېږدئ

موږ له چې مخې له راغلی وار خطا تللی دی
ځلمو زموږ نه خښې دېر ځلی په شا تللی دی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تا سو هم واورئ چې پېغور ته نظر تېټ نهٔ شي
د پاکستان ځلمو مېدان کښې مو سر تېټ نهٔ شي

د مشرانو تل ځلمو نصيحتونه نهٔ وي
دا مو دے وخت د ترقۍ تل دا وختونه نهٔ وي

ملا مو د قام خدمت ته وتړئ چې سيال شئ پکښې
دا تنګې لنډې کړئ اوارې چې خوشحال شئ پکښې

چې نن يې ونهٔ کړئ ځلمو بيا به يې کله وکړئ
د خپل وطن خدمت ته پورته شئ په خپله يې وکړئ

يو بل ته مهٔ ګورئ ، له ځان هر يو ماليار جوړ کړئ
د پاکستان د هر يو کوټ ځنې ګلزار جوړ کړئ

د دښمن په خونه تندر د اسمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
شان و شوکت دے زمونږ
جاه و حشمت دے زمونږ
د قربانۍ په ډېرو وينو د امکان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
دا ډهکې مهٔ کړه
هسې ډېکې مهٔ کړه
زړهٔ د فولادو نه د هر يو مسلمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
غم د بلا نهٔ کړو
د چا پروا نهٔ کړو
مقابلې ته د دښمن زمونږ يو ځان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
مونږ د خپل کور کړو فکر
هم د خپل وجود کړو فکر
فکر مو دا دے چې کشمير کښې هندوستان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خاخکي په شان وو اول
حېران پرېشان وو اول
اول وو خاخکے اوس درياب ترې بې پايان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

هر امتحان تـه ولاړ!
دغر په شانته ولاړ
وائي خاطر چې کلک په شانې د سندان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

٭

ستا د هلال ستورے مدام اختر دے زمونږ
د ستا مثال ستورے بنکاري نظر دے زمونږ
د ستا د اقبال ستورے سر او بصر دے زمونږ

تل ځلېږي په تاجي پې روښان وطنه
د پاکستان وطنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library